

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1990-1991

Nr. 2

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

12 NOVEMBER 1990

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	53
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	56
L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	57
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	60
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	63
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	63
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	65
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	69
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	71
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74,5)	
L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	71
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	72
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	74
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	77
II. VRAGEN VAN DE LEDEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74,5)	
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	80
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	81
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	84
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	85
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	87
REGISTER	90

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

G. GEENS

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
FINANCIEN EN BEGROTING

**Vraag nr. 79 (zitting 1989-1990)
van 9 oktober 1990
van de heer J. VALKENIERS**

Taalfaciliteiten — Plichten Vlaamse Gewest

Ik heb vernomen dat het Wemmelse schepencollege heeft geprotesteerd tegen een eentalige mededeling van het Vlaamse Gewest aan de bevolking over de heffing ter bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

Volgens dit college zou het Vlaamse Gewest verplicht zijn om de twee talen te gebruiken in betrekkingen met particulieren.

Volgens mij vergist het College zich omdat nergens in de wet staat dat ook het Gewest faciliteiten dient te verlenen.

Graag vernam ik het standpunt van de Vlaamse Executieve dienaangaande.

Antwoord

De vraag van het geachte lid omvat een algemeen aspect en een bijzonder aspect, beperkt tot het praktisch juridisch probleem opgeworpen door het Wemmelse schepencollege.

In een algemene zin heeft de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, onder titel III, artikel 34, in de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (hierna afgekort GWT genoemd) een artikel 43bis ingevoegd, waarvan de tekst en de draagwijdte het geachte lid wel zullen bekend zijn.

In deze titel III heeft de nationale wetgever zijn bevoegdheden om taalregelend op te treden ten aanzien van de nieuwe instellingen uitgeoefend. In hoofdstuk 1 van titel III werden de bepalingen opgenomen die van toepassing waren op de diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zolang deze nog onder de nationale overheid ressorteerde, dit wil zeggen tot 31 december 1982.

Vanaf 1 januari 1983 hielden de bepalingen van hoofdstuk 1 op uitwerking te hebben en trad hoofdstuk II in werking, zodat het taalgebruik van de diensten van de Vlaamse Executieve sinds die datum geregeld wordt door de artikelen 35 tot en met 40.

Hierbij wordt duidelijk onderscheid gemaakt tussen :

1° de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Executieven waarvan de werkring het gehele ambtsgebied van de Gemeenschap of het Gewest bestrijkt ;

2° de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Executieven waarvan de werkring niet het gehele ambtsgebied van de Gemeenschap of het Gewest bestrijkt.

In de diensten van de Vlaamse Executieve, vermeld onder 1° is in de regel het Nederlands de bestuurstaal. Met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling echter is voor deze diensten de taalregeling van toepassing die door de GWT is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren, en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen en vergunningen.

In de diensten van de Vlaamse Executieve, vermeld onder 2°, is in de regel het Nederlands de bestuurstaal wanneer hun werkring gemeenten uit Brussel-Hoofdstad en/of gemeenten zonder speciale taalregeling uit het Nederlands taalgebied bestrijkt. Wanneer hun werkring uitsluitend gemeenten met een speciale taalregeling uit het Nederlands taalgebied omvat, is de taalregeling van toepassing die door de GWT is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten. Wanneer hun werkring ook, doch niet uitsluitend, gemeenten met een speciale taalregeling uit het Nederlands taalgebied omvatten, geldt dezelfde regeling als voor de onder 1° vermelde diensten, mits toevoeging van „machtigingen” aan het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen en vergunningen.

Het hogervernoemd taalgebruik in de plaatselijke diensten, zoals voorgeschreven onder hoofdstuk III van de GWT, dat soms geheel, soms gedeeltelijk van toepassing is op de diensten van de Vlaamse Executieve, is als volgt geregeld.

1. Binnendiensten en betrekkingen met andere diensten

A) taalgrensgemeenten

Artikel 10 GWT bepaalt dat deze diensten uitsluitend het Nederlands gebruiken in hun binnendiensten, in hun betrekkingen met de diensten waaronder zij ressorteren en in hun betrekkingen met de andere diensten uit het Nederlands taalgebied en uit Brussel-Hoofdstad.

B) randgemeenten

Dezelfde regeling geldt voor de randgemeenten (artikel 23 GWT).

2. Berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek

De wetgever heeft met berichten en mededelingen alle middelen bedoeld die voor de verspreiding van de publicaties van de overheidsdiensten worden gebruikt :

* berichten zijn opschriften die op een in het oog springende wijze worden aangebracht op de mu-

ren van de administratieve gebouwen en kantoren of op alle andere plaatsen met de bedoeling inlichtingen te verstrekken aan de personen die bedoelde gebouwen, kantoren of plaatsen bezoeken. Zij kunnen gebeiteld, gegraveerd, geschilderd, gedrukt, gestencild, getypt, geschreven of met lichtgevende toestellen voorgesteld zijn. Zij kunnen een zekere omvang hebben of slechts uit één woord bestaan ;

* mededelingen zijn de inlichtingen die in welke vorm dan ook worden verspreid. Hun draagwijdte kan algemeen zijn of beperkt tot een bepaald publiek ;

* formulieren bestemd voor het publiek zijn onvolledig gedrukte of gestencilde teksten die door het publiek zelf moeten worden aangevuld.

A) taalgrensgemeenten

Artikel 11, § 2, 2e lid, GWT bepaalt dat de plaatselijke diensten, die in de taalgrensgemeenten gevestigd zijn, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands én in het Frans moeten stellen. Deze bepaling geldt echter niet voor de formulieren : in artikel 6, § 4 van de wet van 28 juni 1932 was immers alleen sprake van berichten en mededelingen ; bij de coördinatie (koninklijk besluit 18 juli 1966) werden ook de formulieren toegevoegd. Volgens de Raad van State (arrest **Ginion** en c.s., nr. 14.241 van 12 augustus 1970) ten onrechte aangezien de wetgever de Koning enkel had gemachtigd tot het coördineren, niet tot het opvullen van leemten.

B) randgemeenten

Volgens artikel 24, 1e lid, GWT moeten de plaatselijke diensten gevestigd in de randgebieden hun berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek in het Nederlands én in het Frans stellen. (In tegenstelling tot wat voor de taalgrensgemeenten geldt, moeten ook de formulieren in beide talen gesteld worden.)

3. Betrekkingen met particulieren

A) taalgrensgemeenten

De plaatselijke diensten gebruiken het Nederlands of het Frans naargelang van de taal waarvan de particulier zich heeft bediend of het gebruik heeft gevraagd (artikel 12, 3e lid GWT). Wanneer de taal van de particulier niet bekend is, moet het Nederlands worden gebruikt. De belanghebbende kan echter gebruik maken van de bestaande faciliteiten en verzoeken het Frans te gebruiken.

B) randgemeenten

Voor zover de taal van de particulier het Nederlands of het Frans is, zijn de overheidsdiensten verplicht die taal te gebruiken (artikel 25, 1e lid GWT). Wanneer de taal van de particulier niet bekend is, wordt het Nederlands gebruikt. De belanghebbende kan echter gebruik maken van de bestaande faciliteiten en verzoeken het Frans te gebruiken.

Er wordt echter aan een privé-bedrijf, waarvan de

exploitatiezetel in een gemeente zonder speciale regeling uit het Frans of het Nederlands taalgebied gevestigd is, geantwoord in de taal van deze gemeente (artikel 25, 2e lid GWT).

4. Opstellen van akten betreffende particulieren

Akten zijn alle stukken die dienen tot vaststelling van een rechtshandeling.

A) taalgrensgemeenten

De plaatselijke dienst stelt de akten in het Nederlands (artikel 13, § 1, 1e lid GWT).

Iedere belanghebbende uit de taalgrensgemeenten kan zonder bijkomende kosten en zonder zijn aanvraag te moeten verantwoorden, bij de dienst die de akte heeft opgemaakt, een gewaarmerkte vertaling in het Frans met waarde van uitgifte of van gelijkkluidend afschrift verkrijgen.

B) randgemeenten

1) In de gemeenten Drogenbos, Kraainem, Linkebeek en Wemmel worden de akten gesteld in het Nederlands of in het Frans naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 28, 1e lid GWT).

2) In de gemeenten Sint-Genesius-Rode en Wemmelbeek-Oppem worden de akten gesteld in het Nederlands. Iedere belanghebbende kan daarvan, zonder bijkomende onkosten en zonder verantwoording van zijn aanvraag, bij de dienst die de akte heeft opgemaakt, een gewaarmerkte vertaling met waarde van uitgifte of van gelijkkluidend afschrift bekomen (artikel 30, 1e lid GWT).

C) opmerking

Een aanslagbiljet, als uittreksel uit een kohier — dit is een akte — wordt door de Vaste Commissie voor Taaltoezicht beschouwd als een akte. In zijn advies bij het ontwerp van wet dat de wet van 2 augustus 1963 op het gebruik van de talen in bestuurszaken geworden is, omschreef de Raad van State het woord „akte” als volgt : het betreft hier, in de ruimste betekenis van het woord, akten die de diensten opmaken aangaande particulieren en akten tussen beide tot stand gekomen.

5. Getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen uit te reiken aan particulieren

Getuigschriften zijn schriftelijke bewijzen, uitgaande van een overheidsdienst, dat iets werkelijk is.

Met verklaringen worden officiële documenten bedoeld, die uitgaan van een overheidsdienst en waarbij een bepaalde toestemming wordt verleend.

Machtigingen kunnen in de vorm van een vergunning verstrekt worden.

A) taalgrensgemeenten

In de taalgrensgemeenten worden getuigschriften, naargelang van de wens van de belanghebbende, gesteld in het Nederlands of in het Frans wanneer de dienst gevestigd is in een taalgrensgemeente (artikel 14, § 2, b GWT).

Maar de verklaringen, machtigingen en vergunningen moeten in het Nederlands worden gesteld, aangezien de Raad van State (arrest **Ginion** en c.s., nr. 14.241 van 12 augustus 1970) stelde dat de coördinatie (koninklijk besluit van 18 juli 1966) op dat punt onwettig is, aangezien volgens artikel 4, § 3 van de wet van 22 november 1962 alleen getuigschriften in de taal van de belanghebbende konden worden afgegeven.

B) randgemeenten

In de randgemeenten worden getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in het Nederlands of in het Frans opgesteld, naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 26 GWT).

De diensten van de Vlaamse Executieve moeten deze regelen inzake taalgebruik toepassen alsof zij plaatselijke diensten zijn, hetzij van de taalgrensgemeenten, hetzij van de randgemeenten, naargelang het geval.

Onder diensten in het betekenis van de GWT dienen zowel alle geledingen van de administratie (gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten), de ministeriële kabinetten, als de instellingen van openbaar nut te worden begrepen.

In een algemene zin kan worden besloten dat de taalfaciliteiten voor Franstaligen in de taalgrensgemeenten en in de randgemeenten uitzonderingen zijn die erop neerkomen dat de diensten van de Vlaamse Regering voor beperkt, precies en limitatief bepaalde verrichtingen van de algemene regel (Nederlands is bestuurstaal) moet afwijken ten voordele, en meestal slechts op uitdrukkelijke aanvraag, van de Franstalige bewoners van de gemeenten met een speciale taalregeling.

Deze taalfaciliteiten doen geen afbreuk aan de eenzijdigheid van het Nederlands taalgebied, zodat een interpretatie van de taalwetgeving die tot veralgemeende tweetaligheid zou leiden, moet worden verworpen. Voor wat betreft berichten en mededelingen bestemd voor het publiek, dient een onderscheid gemaakt tussen documenten die op grond van wettelijke bepalingen ter kennis moeten worden gebracht en de andere. Alleen de eerste soort berichten en mededelingen vallen onder de **taalwetgeving** en moeten bijgevolg met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling in het Nederlands én in het Frans worden gesteld.

Bovendien moeten de diensten van de Vlaamse Regering de toepassing van de uitzonderingen strikt territoriaal beperken tot de gemeenten met een speciale taalregeling.

De voorgaande antwoordelementen steunen op een advies dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in verenigde vergadering verstrekte op 12 september 1985 en dat door de Vlaamse Executieve op 25 juni 1986 werd goedgekeurd. Een dienstorder van 18 juli 1986 legde daaromtrent een praktische richtlijn op aan de betrokken diensten van de Vlaamse Executieve.

De klacht van de gemeente Wemmel slaat op het feit dat Franssprekende inwoners van deze **randge-**

meente een in het Nederlands gesteld aanslagbiljet ontving in verband met de heffing van het Vlaams Gewest ter bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

De verzending van deze aanslagbiljetten geschiedde door de Administratie voor Financiën en Begroting. Dit is een administratieve dienst van de Vlaamse Executieve. Zijn werkkring bestrijkt het volledige Vlaamse Gewest.

In uitvoering van het decreet van 20 december 1989 houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap (Belgisch Staatsblad van 30 december 1989) werden de betrokken aanslagen gevestigd op grond van kohieren, opgesteld door de bevoegde **provinciegouverneurs**. Deze kohieren maakten geen melding van de taalaanhorigheid van de heffingsplichtigen.

Aangezien mijn diensten, vóór de verzending van de aanslagbiljetten, de taal van de particulieren niet kende, werden in het Nederlands gestelde akten toegezonden.

Zoals voorgeschreven onder artikel 28 van de GWT werd aan de heffingsplichtigen van de randgemeenten die daartoe de wens uitdrukten, een Franstalig aanslagbiljet toegezonden.

Vraag nr. 1 van 18 oktober 1990 van de heer W. KUIJPERS

Administratie voor Financiën en Begroting — Hogere ambtswaarneming

Graag zou ik van de geachte Minister het aantal graden willen vernemen dat in bovengenoemde administratie per niveau en per rang door een hogere **ambtswaarneming** wordt bezet en sinds wanneer.

Antwoord

Door de Administratie voor Financiën en Begroting werden bij mij volgende voorstellen van hogere functies (HF) ingeleid.

Niveau 1

HF in rang 15	2	
HF in rang 13	3	(waarvan één slechts tot en met 16 oktober 1990)
HF in rang 11	4	(waarvan één slechts tot en met 16 oktober 1990)
HF in rang 10	12	

Niveau 2

HF in rang 24	4
HF in rang 22	6
HF in rang 20	4

Niveau 3

HF in rang 34	3
---------------	---

Deze voorstellen zijn het gevolg van vacatures (8), loopbaanonderbrekingen of verlof zonder wedde (4), detacheringen naar kabinetten (4), bijzondere op-

dracht (1) en voor het overige in cascade met andere voorstellen.

Zij werden gunstig geadviseerd door de Directieraad en betreffen de periode van 1 augustus 1990 tot en met 31 januari 1991.

Over de meeste voorstellen kon, ingevolge de van toepassing zijnde procedures, door de bevoegde overheid nog geen uitspraak worden gedaan.

**Vraag nr. 2
van 18 oktober 1990
van de heer W. KUIJPERS**

Lombardije en Zuidelijke Nederlanden — Interregionale samenwerking

Tussen Lombardije — 9 miljoen inwoners — en de Zuidelijke Nederlanden bestonden in het verleden steeds financieel-economische en culturele hulpbanden. De regionale ontwikkeling van Lombardije met de grote stedelijke centra staat in Italië bovenaan.

Mag ik van de geachte Minister vernemen in hoeverre de interregionale samenwerking met dit belangrijk gebied in Europa is gevorderd ?

Antwoord

De contacten tussen Vlaanderen enerzijds en Lombardije anderzijds situeren zich vooral in het kader van de ARE (Assemblée des Régions d'Europe) en de CEDRE (Centre Européen de Développement Régional), waarvan beide regio's lid zijn.

Momenteel wordt een evaluatie gemaakt van de criteria die zullen in acht worden genomen bij het aangaan van prioritaire relaties met andere regio's of landen. De conclusies van deze studie zullen aan de Commissie Externe Betrekkingen van de Vlaamse Raad tegelegenertijd worden overgemaakt.

Ten slotte kan worden gewezen op de beslissing van de Vlaamse Executieve van 10 oktober 1990 betreffende de economische vertegenwoordigers van het Vlaamse Gewest in het buitenland. Daarbij wordt een standplaats voorzien voor een handelsattaché te Milaan.

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE,
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE,
MIDDENSTAND EN ENERGIE

**Vraag nr. 68 (zitting 1989-1990)
van 10 oktober 1990
van de heer G. ANNEMANS**

Fonds voor de Buitenlandse Handel — Prospectie Zuidafrikaanse markt

Naar verluidt worden aanvragen voor leningen bij het Fonds voor de Buitenlandse Handel vanwege Vlaamse firma's die de Zuidafrikaanse markt wensen te prospec-

teren met het oog op het zoeken van afzet, systematisch afgewimpeld ingevolge recente richtlijnen van het departement van de geachte Minister.

Acht de geachte Minister dit verantwoord, mede in het licht van de veranderingen die zich in Zuid-Afrika voltrekken ?

Zijn er andere landen waarvoor onze uitvoerders geen beroep kunnen doen op het Fonds en zo ja, welke ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat, in het kader van de activiteiten van het Fonds voor Buitenlandse Handel, geen specifieke richtlijnen aan de administratie werden verstrekt met betrekking tot Zuid-Afrika, noch met betrekking tot enig ander land.

Alle aanvragen van Vlaamse firma's tot het bekomen van renteloze leningen voor prospectie-inspanningen worden, ongeacht de beoogde afzetmarkt, onderzocht aan de hand van de voorgeschreven criteria (prospectie van nieuwe markten, beperking van het aantal reizen, . . .). Er worden daarbij a priori geen landen uitgesloten waarvoor exporteurs geen beroep zouden kunnen doen op het Fonds. Bij de beoordeling van de aanvragen wordt vanzelfsprekend rekening gehouden met de houding op het vlak van de handelspolitiek van zowel de nationale als de EG-instanties ten aanzien van het land in kwestie.

**Vraag nr. 69 (zitting 1989-1990)
van 11 oktober 1990
van de heer J. LOONES**

Impulsgebied Oostende — Betekenis, begrenzing en genomen beslissingen

In een nog niet zo ver verleden erkende de Vlaamse Executieve Oostende als impulsgebied.

1. Wat is de precieze betekenis van een impulsgebied ?
2. Wat is de precieze begrenzing van het impulsgebied Oostende ?
3. Welke concrete beslissingen zijn in het kader van Oostende-impulsgebied al genomen in 1990 ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat, in het Vlaams regeerprogramma wordt voorzien dat selectieve maatregelen ter bevordering van de sociaal-economische ontwikkeling zullen worden genomen ten opzichte van die probleemgebieden (naast de door de EG erkende ontwikkelingsgebieden) die hiervoor op basis van relevante regionale sociaal-economische indicatoren in aanmerking komen.

Na evaluatie door de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), van de subregionale verschillen op het vlak van de sociaal-economische ontwikkeling in Vlaanderen, werd op 15 januari 1990 binnen het Vlaamse Economisch en Sociaal Overlegcomité (VE-SOC) overeenstemming bereikt over de afbakening

van deze probleemgebieden, ondertussen **impulsgebieden** genoemd. Bij beslissing van de Vlaamse Executieve van 14 februari 1990, werd deze definitieve afbakening bekrachtigd voor een periode van 3 jaar.

Globaal werden 8 impulsgebieden afgebakend welke samen 47 gemeenten omvatten (inwonertal : 792.814 of 13,92 ten honderd van de Vlaamse bevolking).

Wat specifiek het impulsgebied Oostende betreft, dit beslaat de gemeenten Middelkerke, Oostende, Blankenberge, Bredene, De Haan en Zuilenkerke (inwonertal : 122.883 of 2,16 ten honderd van de Vlaamse bevolking).

Aan de Gewestelijke Investeringsmaatschappij werd de opdracht gegeven een globaal impulsprogramma 1991-1993 voor de afgebakende gebieden op te stellen. In het kader van de conceptie en uitwerking hiervan vond uitgebreid overleg plaats met de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen (GOM's) en de betrokken intercommunales voor streekontwikkeling, welke werden verzocht een eerste reeks van projectvoorstellen neer te leggen.

Op basis van de resultaten van deze studieopdracht werd een programma voorgelegd aan de plenaire vergadering van VESOC, dat voorziet in een totaal budget van ongeveer 2 miljard frank voor maatregelen inzake infrastructuur (uitrusting van industrieterreinen, sanering van vervallen terreinen, bedrijven- en dienstencentra, . . .), opleiding en tewerkstelling, specifieke acties, de aanduiding van streekmanagers en technologieagenten.

Wat betreft de inhoudelijke opvulling van het programma zal, gelet op het verschil in endogeen potentieel en het specifiek karakter van de verschillende impulsgebieden, een zo ruim mogelijk overleg worden georganiseerd door de GOM's met zowel de gemeenteraden als de betrokken intercommunales voor streekontwikkeling. Op basis van deze voorstellen zal ten laatste op 16 januari 1991 en na advies van de SERV het programma Impulsgebieden ter goedkeuring aan de Vlaamse Executieve worden voorgelegd zodat het van start kan gaan op 1 februari 1991.

L. WALTNIEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

**Vraag nr. 244 (zitting 1989-1990)
van 3 oktober 1990
van de heer W. KUIJPERS**

MER — Ontwikkelingsplan

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 (Belgisch Staatsblad van 17 mei 1989) legt de verplichting op een overkoepelend milieueffectenrapport (MER) voor te leggen bij een bouwaanvraag met betrekking tot een ontwikkelingsplan.

1. Is het juist dat de gemeentebesturen van Steenokkerzeel en Zaventem toch nog bouwtoelatingen verleenden zonder dat deze besturen en de Administra-

tie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) zich steunden op bovenvermeld rapport ?

2. Welke concrete verklaringen hadden de betrokken besturen voor de aldus volledige bouwdoSSIERS van :

23 juni 1989 — bouw van een parkeerverdieping ;
— passagiersgebouwen ;
20 juni 1989 — uitbreiding toegangswegen ;
24 augustus 1989 — verlenging tunnel + aanleg
toegangswegen ;
25 oktober 1989 — verharding ;
13 augustus 1990 — bouw terminal + wijziging
inplanting treinstation ?

3. Welke maatregelen neemt de geachte Minister dienaangaande ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

1. Op dit gedeelte van de vraag kan ik bevestigend antwoorden. Voor de verklaring verwijs ik naar mijn antwoord op vraag 2.

2. Op 23 maart 1989 werden er door de Vlaamse Executieve verscheidene besluiten betreffende het milieueffectrapport (MER) genomen. Deze verschenen in het Belgisch Staatsblad van 17 mei 1989.

Artikel 2, 4de lid van het besluit houdende bepaling voor het Vlaamse Gewest van de categorieën van werken en handelingen, andere dan hinderlijke inrichtingen, waarvoor een milieueffectrapport is vereist voor de volledigheid van de aanvraag om bouwvergunning, bepaalt dat een MER is vereist voor de aanleg en/of ingrijpende wijzigingen van vliegvelden met een start- of landingsbaan van ten minste 2.100 meter.

Voor de door het geachte lid vermelde bouwdoSSIERS, behalve voor het dossier voor de bouw van de terminal (13 augustus 1990), werd geoordeeld dat deze niet onder de toepassing van het hierboven genoemde besluit vielen. Deze bouwaanvragen hadden immers geen ingrijpende wijziging van het vliegveld tot gevolg.

Ik wens de aandacht van het geachte lid te vestigen op het feit dat in de loop van deze periode vijf bouwaanvragen door mijn diensten onvolledig werden bevonden doordat een milieueffectrapport ontbrak bij de samenstelling van het dossier.

Deze 5 bouwaanvragen, ingediend door de Regie der Luchtweegen en de NV BATC werden dan ook niet vergund en aan de aanvragers teruggezonden.

Wat de bouwvergunning van 13 augustus 1990 betreft, kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Op 14 mei 1990 werd de bouwaanvraag (tesamen met het MER — fase 1 : toegangswegen en gebouwen) ingediend bij het College van Burgemeester en Schepenen van Zaventem door BATC voor de uitbreiding van de bestaande terminal en tot nieuwe inplanting van het treinstation. Op 13 augustus 1990 werd, na openbaar onderzoek conform het besluit

van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989, de bouvergunning door het College van Burgemeester en Schepenen afgeleverd.

3. Op 25 september 1990 werd het MER-conformiteitsattest met betrekking tot Zaventem 2000 — deel : Regie der Luchtwegen en HRS (aanpassingswerken : parkings, wegenis, tarmacs, tunnel, fuel-distributie, riolering, wachtbekkens, Brucargo) uitgereikt. In het vooruitzicht wordt gesteld dat binnenkort een aantal belangrijke bouwaanvragen tesa-men met dit milieueffectrapport bij mijn administratie zullen worden ingediend.

De suggesties of aanbevelingen in het MER zullen worden onderzocht in het kader van deze bouwaanvragen en zullen eventueel als voorwaarde worden opgelegd bij de diverse bouwvergunningen.

**Vraag nr. 245 (zitting 1989-1990)
van 5 oktober 1990
van de heer H. SUYKERBUYK**

Herwaarderingsgebieden — Prioriteiten

Reeds begin 1990 heb ik bij de federale Minister van Verkeer aangedrongen op overleg tussen de nationale en gewestelijke Regeringen opdat herwaarderingsgebieden, die zijn gesitueerd in de omgeving van stations met stopplaats, een prioritaire behandeling zouden krijgen.

De federale Minister verwachtte dat dit beginsel door de Gewesten zou worden aanvaard. Of overleg is gebeurd, weet ik niet.

Kan de geachte Minister mij zeggen of dit is gebeurd, zal gebeuren, dan wel of de bij stations gelegen herwaarderingsgebieden reeds nu prioritaire aandacht krijgen ? Indien dit zo is, wil de geachte Minister me dan meedelen, aan de hand van de drie laatste begrotingsjaren, welke herwaarderingsgebieden bij stations werden gesubsidieerd (naam van de gemeente en toegezegd bedrag).

Antwoord

Als antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat de stationsbuurten die tevens als herwaarderingsgebieden door de Vlaamse Executieve werden erkend tot dusver niet het voorwerp uitmaken van een voorkeurbehandeling.

In het licht van de vrij omvangrijke problematiek betreffende het verkeer en het mobiliteitsbeleid, ben ik vooreerst van mening dat de studie van stationsbuurten die voor herwaarderingsoperaties in aanmerking komen op selectieve wijze zou moeten gebeuren binnen het structuurschema Verkeer als sector van het structuurplan Vlaanderen.

De stationsbuurten die als herwaarderingsgebied door de Vlaamse Executieve werden erkend en gesubsidieerd, worden vermeld in onderstaande tabel.

Herwaarderingsgebied erkend door de Vlaamse Executieve	1988	1989	1990
Essen „Statiewijk”			
Sint-Niklaas „Stationsbuurt”		1.666.500	
Antwerpen „Dam”	420.000		
Sint-Pieters-Leeuw „Stationsstraat-Gieterij- straat-Vorstsesteenweg”		2.628.000	
Zwevegem „Het Station”			
Deerlijk „Stationswijk”			
Zaventem „Centrum”			

De uitvoering van bovenvermelde herwaarderingsgebieden geschiedt door de plaatselijke bouwmaatschappij en de gemeente.

Het ligt dus voor de hand dat het welslagen van de herwaarderingsopzet van stationsbuurten voor een flink stuk afhankelijk is van bovenvermelde lokale initiatiefnemers, die voor de verwerving van onroerende goederen en de verwezenlijking van projecten kunnen worden gesubsidieerd krachtens het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 maart 1983 tot regeling van de tegemoetkoming van het Vlaamse Gewest voor de uitvoering van stads- en dorpsherwaarderingsprojecten.

Vandaar dat naar mijn oordeel een voorkeurbehandeling van herwaarderingsgebieden rond stations moet worden geïntegreerd in een gecoördineerd subsidië-ringsbeleid dat dient geplaatst in een ruim interdepartementaal kader. Het kan immers niet worden ontkend dat een prioritaire behandeling van stationsbuurten de subsidiemiddelen, die voorzien zijn in bovenvermeld besluit van de Vlaamse Executieve van 30 maart 1983, overstijgt.

Deze aanpak zou tevens kunnen worden geconcretiseerd in het kader van het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 juli 1988 inzake de stadsontwikkelingsprojecten waarmede de revitalisering van een ganse wijk of stadsbuurt kan worden aangevat.

Hierover dien ik het geachte lid echter mee te delen dat de Vlaamse Executieve op de daartoe voorziene begrotingspost nog geen enkel krediet heeft vrijgemaakt.

Ten slotte wordt door de herschikking van het Gemeentelijk Investeringsfonds aan dergelijke gemeenten de mogelijkheid geboden zich intensief te richten op

de renovatie van stationsbuurten. De herwaarderings-toelagen aan de gemeenten worden immers ook in dit Investeringsfonds ondergebracht.

**Vraag nr. 247 (zitting 1989-1990)
van 10 oktober 1990
van de heer P. DUMEZ**

Parkeerruimten bij verbouwingen — Interpretatie

In een omzendbrief van 20 oktober 1982 van de Gemeenschapsminister voor Ruimtelijke Ordening betreffende het creëren in het Vlaamse Gewest van bijkomende parkeerruimten (verschenen in het Belgisch Staatsblad van 21 december 1982), worden een aantal normen omschreven die door de Administratie van Stedebouw en Ruimtelijke Ordening zullen moeten worden gerespecteerd bij de behandeling van dossiers van plannen van aanleg en van bouw- en verkavelingsaanvragen.

Daarin wordt geëist dat de kandidaat-bouwer het bewijs levert de beschikking te hebben over de nodige parkeerruimten of garages hetzij op het bouwperceel, hetzij binnen een straal van 400 meter, met dien verstande dat die nieuwe parkeerplaatsen voordien nog niet in aanmerking waren genomen als bestemd voor een bepaald hoofdgebouw.

Over volgende vragen blijkt geen duidelijkheid.

1. Is het de bedoeling van de voormelde omzendbrief te stellen dat het zonder belang is of een aspirant-bouwer zelf juridisch eigenaar is van die parkeerplaatsen, dan wel alleen de beschikking moet trachten te verwerven ?
2. Is het eventueel aan een gemeentebestuur toegelaten strengere normen te hanteren, door te stellen dat een aspirant-bouwer zelf eigenaar moet zijn van die parkeerruimten, zodat het niet volstaat dat hij het bewijs levert de definitieve beschikking te hebben over de nodige parkeerruimten, eigendom van een derde, maar nieuw aangelegd en nog niet als parkeerplaats in aanmerking genomen voor een ander hoofdgebouw ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat het inderdaad de hoofdbedoeling geweest is bij middel van de omzendbrief van 20 oktober 1982 het potentieel aan parkeermogelijkheid ten bate van wie ook te vergroten. In de omzendbrief wordt duidelijk gezegd dat het mogelijk is dat het niet de bewoners of de gebruikers van het hoofdgebouw zijn, die de parkeerplaatsen zullen gebruiken. Wie juridisch eigenaar is, heeft dus geen belang. Wel moet er worden nagegaan dat de parkeerplaatsen slechts éénmaal worden in aanmerking genomen ter verkrijging van een bouwtoelating.

Het is het gemeentebestuur steeds mogelijk bij middel van gemeentelijke plannen van aanleg of van een bouwverordening meer specifieke eisen te stellen.

Toch wens ik de aandacht van het geachte lid te vestigen op het tweede alternatief, geboden door bovengenoemde omzendbrief, namelijk het invoeren van een

vervangende gemeentebelasting, waarvan de opbrengst een gemeentefonds voor het aanleggen van voor het publiek toegankelijke parkeerplaatsen buiten de openbare weg moet spijzen. Deze keuze kan betere mogelijkheden bieden onder meer wat de veiligheid en gemak van het verkeer betreffen.

**Vraag nr. 248 (zitting 1989-1990)
van 11 oktober 1990
van de heer H. DE LOOR**

Streekcommissie ruimtelijke ordening Oost- Vlaanderen — Vervanging leden

Sinds geruime tijd zijn drie leden die de openbare sector vertegenwoordigen hetzij ambtshalve hetzij vrijwillig ontslaggevend.

Ook vier leden van de private sector hebben maanden geleden hun ontslag ingediend en werden nog steeds niet vervangen, ondanks het feit dat voor hun vervanging nieuwe kandidaten werden voorgedragen.

Aldus is de Streekcommissie zelden in aantal om op een geldige wijze te beraadslagen wat uiteraard nadelig is voor een goeie en efficiënte werking.

Daarom vernam ik graag van de geachte Minister :

- waarom tot op vandaag deze ontslaggevende leden niet werden vervangen ;
- wanneer hij tot de vervanging van de vertegenwoordigers zowel van de openbare als van de private sector zal overgaan.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag in verband met de samenstelling van de Commissie van Advies voor de Ruimtelijke Ordening van de streek Oost-Vlaanderen heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat ik opdracht heb gegeven aan mijn administratie om dit probleem te onderzoeken en mij zo mogelijk een ontwerp van besluit voor te leggen tot hersamenstelling van voormelde Commissie van Advies.

Ten slotte weze gesteld dat het niet halen van het quorum om op een geldige wijze te beraadslagen niet alleen ligt aan het feit van de nog niet vervangen leden, maar meestal wordt veroorzaakt door het absentisme van de effectieve leden.

**Vraag nr. 249 (zitting 1989-1990)
van 12 oktober 1990
van de heer H. CANDRIES**

Nieuwe industriezones te Mechelen — Opportuniteit

In het Mechelse is enige beroering ontstaan naar aanleiding van geruchten over de vestiging van nieuwe industriezones.

Daarbij is dan sprake van zones voor kleine en middelgrote ondernemingen (KMO) langs de snelweg E 9 (Stuivenberg) en langs de Ringweg (Otterbeek).

Is dit wel verantwoord ? Er worden immers zones ingenomen die deel uitmaken van de weinige open ruim-

ten waarover Mechelen nog beschikt. Ze zijn dicht bij de stad gelegen en kennen een zeer grote bevolkingsdichtheid. Deze zones zijn reeds omringd door verschillende industriële vestigingen. Men denke aan Mechelen-Noord, Mechelen-Zuid, Schonenberg enzovoort. Er zou best een grondig milieueffectrapport (MER) worden gemaakt, vooraleer men aan wijzigingen van het bijzonder plan van aanleg (BPA) kan denken.

Ook op het vlak van de mobiliteitsproblematiek zijn er problemen. Zo zal harmonie tussen de vestiging van woon- en industriegebieden van zeer groot belang zijn.

Op het gebied van verkeersveiligheid en verkeersleefbaarheid zijn er eveneens grote problemen. De Stuivenbergbaan bijvoorbeeld is een woonstraat van maar zes meter breed. Langs de Leuvense Vaart is er in feite slechts een zeer smalle weg en de toegang tot de Gentse Steenweg, Battelsesteenweg en de autosnelweg bestaat uit bochtige wegen, korte straten en moeilijke kruispunten langs de vaart. Hoe wil men daar bijkomend druk en zwaar verkeer beheersen ?

Er zijn overigens talrijke oude leegstaande bedrijfshallen, zodat de vraag naar de echte noodzaak voor groene ruimte terecht lijkt.

Beschikt het departement van de geachte Minister over een inventaris van de nog beschikbare gronden voor industriële vestiging in Mechelen, van de leegstaande bedrijfsgebouwen in de binnenstad en over de vestigingsmogelijkheden op arrondissementeel vlak ?

Wat is de aard van het overleg met het Mechelse stadsbestuur ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag van 12 oktober 1990 heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat het al dan niet verantwoord zijn van het voorstel van het stadsbestuur om twee nieuwe KMO-zones te ontwikkelen op basis van een BPA in afwijking van het gewestplan, slechts kan worden beoordeeld wanneer de volledige procedure, zoals ter zake is voorzien in de wet op de stedenbouw, is doorlopen.

Essentieel is dat wordt aangetoond dat deze BPA's voldoen aan artikel 16, vierde lid, van de stedenbouwwet, waar omtrent het desnoods-principe door de Raad van State in haar advies van 20 december 1983, drie dwingende voorwaarden zijn bepaald, waaraan gelijktijdig moet kunnen worden voldaan.

Het voorafgaandelijk opmaken van een MER, is mogelijk een nuttige, doch niet verplichte handeling voor de goedkeuring van dergelijk BPA.

Het inschatten van de door het geachte lid aangehaalde problematiek in verband met mobiliteit en verkeersafwikkeling kan pas gebeuren, wanneer er zekerheid bestaat welk soort bedrijven zich in deze zones zullen vestigen.

Ik hoop echter het geachte lid te kunnen geruststellen met de mededeling dat ik, onafgezien van de nog te verantwoorden afwijking ten opzichte van het gewestplan, geen goedkeuring zal geven aan een BPA *dat bedrijven toelaat die qua algemene hinder, de woonkwaliteit van het aanpalende of omliggende woongebied kunnen schaden.

Wat betreft het aanbod van nog vrijliggende nijverheidsgronden in Mechelen en omgeving, kan ik het geachte lid mededelen dat de Administratie voor Ruimtelijke Ordening niet over een eigen actuele inventaris beschikt, maar hiervoor beroep doet op de gegevens verstrekt door het stadsbestuur en de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij (GOM).

Ten slotte deel ik het geachte lid mee, dat er betreffende de zone Otterbeek en de zone Stuivenberg, op uitnodiging van het stadsbestuur, respectievelijk op 7 februari 1990 en 13 juni 1990 een plenaire vergadering werd georganiseerd, waarop een vertegenwoordiging van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening aanwezig was. Het aldaar verstrekte advies is het enige overleg dat ter zake door het Bestuur met het Mechelse Stadsbestuur werd gevoerd.

Vraag nr. 1 van 16 oktober 1990 van de heer R. VAN HOOLAND

Monumenten en landschappen — Arrondissement Gent-Eeklo

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen :

1. hoeveel en zo mogelijk welke monumenten, dorpsgezichten en landschappen zijn gerangschikt voor het arrondissement Gent-Eeklo ;
2. welke dossiers nog wachten op de start van de procedure en sedert wanneer ;
3. voor welke ingediende dossiers reeds een beschermingsprocedure is ingeleid en sedert wanneer ;
4. voor welke ingediende aanvragen reeds een subsidie voor restauratiewerken aan beschermde monumenten of instandhouding van dorpsgezichten of landschappen werd toegekend en voor welk bedrag.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag, deel ik het geachte lid mee dat het antwoord hem rechtstreeks zal worden toegezonden wegens de omvang en het statistisch karakter van de gevraagde gegevens.

Inmiddels kan ik het geachte lid reeds verwijzen naar het onlangs gepubliceerde boek *Beschermde Vlaanderen* waarin een overzicht wordt gegeven van de beschermingen in Vlaanderen. Dit boek zal eveneens aan het geachte lid worden toegezonden.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 403 (zitting 1989-1990) van 2 oktober 1990 van de heer J. CUYVERS

Nieuwdonk te Berlare — Bestemming natuurbouw

Volgens het bijzonder plan van aanleg (BPA)-Nieuwdonk zijn het Nieuwdonkmeer en de omliggende groen-

den in drie delen gesplitst, namelijk een zone voor intensieve recreatie, één voor extensieve recreatie en één voor natuurbouw.

In de zone voor natuurbouw heeft de intercommunale DDS (Dender-Durme-Schelde) voor een groot deel de fitometer geïnstalleerd.

Is dit te verzoenen met de bestemming natuurbouw ?

De DDS levert geen enkele inspanning om de in het BPA aangegane verbintenissen op het vlak van natuurbouw na te komen. Zo ontbreken het landschapsplan en beheersplan.

Graag verneem ik van de geachte Minister :

1. tegen welke datum die ontbrekende plannen bij het Bestuur voor Landinrichting moeten aanwezig zijn ;
2. wanneer die fitometerinstallaties moeten zijn verwijderd.

Antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat de plannen van aanleg en de bijbehorende voorschriften en voorwaarden ressorteren onder de wetgeving en het bestuur inzake ruimtelijke ordening. Deze aangelegenheid behoort tot de bevoegdheden van de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Vraag nr. 404 (zitting 1989-1990) van 2 oktober 1990 van de heer J. CUYVERS

Nieuwdonk te Berlare — Parkeerzone

In het bijzonder plan van aanleg (BPA)-Nieuwdonk is uitdrukkelijk een parkeerzone voorzien ten noordoosten van het natuurgebied. Momenteel heeft de intercommunale DDS (Dender-Durme-Schelde) een illegale parkeerzone ingericht in het natuurreservaat zelf. Door grondophoping is onder meer de zwanebloem definitief begraven. De DDS overtreedt weer eens de voorschriften van het BPA. De permanente aanwezigheid van de illegale parkeerzone verstoort de functie van het natuurreservaat van dit gebied. De oppervlakte van de bestaande parkeerzone is meer dan voldoende.

Graag verneem ik van de geachte Minister welke maatregelen men neemt om die illegale overbodige parkeerzone in het natuurreservaat te verdwijnen en tegen welke datum.

Antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat de plannen van aanleg en de bouwvergunningen, inzonderheid voor reliëfwijziging en de aanleg van parkeerplaatsen, ressorteren onder de wetgeving inzake ruimtelijke ordening. Deze aangelegenheid behoort tot de bevoegdheid van de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Vraag nr. 405 (zitting 1989-1990) van 2 oktober 1990 van de heer J. CUYVERS

Natuurreservaat Nieuwdonk — Gebruik van herbiciden

In het gebied Nieuwdonk gebruikt de intercommunale DDS (Dender-Durme-Schelde) herbiciden om ongewenste begroeiing te bestrijden. De herbiciden worden ook gebruikt in de zone bestemd voor natuurbouw en in het natuurreservaatgedeelte.

Is het gebruik van die herbiciden verzoenbaar met het karakter van de natuurbouw ?

Zo neen, welke maatregelen neemt de geachte Minister opdat de DDS geen herbiciden meer zou gebruiken ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat in het algemeen kan worden gesteld dat de aanwending van herbiciden niet gebruikelijk is bij natuurbeheer en natuurbouw.

De impact en nevenwerkingen op de omgeving zijn overigens afhankelijk van de specifieke aard ervan en van de omstandigheden waaronder ze worden gebezigd.

De reglementering betreffende de erkenning en het gebruik van bestrijdingsmiddelen en fytofarmaceutische producten, waaronder de herbiciden behoren, is een nationale aangelegenheid. De wetgeving ter zake werd in de loop der jaren aangepast en kan voorts worden verbeterd in samenhang met de vordering van technologie en van kennis over allerlei neveneffecten.

Een intercommunale vereniging (DDS) moet zoals elke andere betrokkene deze wetgeving naleven.

Ik kan het geachte lid ook meedelen dat met toepassing van het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 juni 1984 houdende maatregelen inzake natuurbehoud op de bermen beheerd door publiekrechtelijke rechtspersonen, het gebruik van biociden in het algemeen op bermen verboden is.

Vraag nr. 407 (zitting 1989-1990) van 3 oktober 1990 van de heer W. KUIJPERS

Waterlopen — Oeverbeheer

Het bermdecreet, hoe minimaal ook, werpt op dit ogenblik zijn eerste vruchten af. Dat zal niemand ontkennen.

Op alle beleidsniveaus wordt daarentegen het oeverbeleid van de waterlopen verwaarloosd.

Zal de Minister een waterlopenbeheerdecreet indienen ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte

lid mee te delen dat het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 juni 1984 houdende maatregelen inzake natuurbehoud op de bermen beheerd door publiekrechtelijke rechtspersonen, mede van toepassing is op de bermen langs de waterlopen. Bij het beheer van deze bermen dient dus wel degelijk rekening te worden gehouden met de bepalingen van het bermbesluit.

Anderzijds wordt het onderhoud van de waterlopen geregeld door andere sectorwetten. Het onderhoud van de bevaarbare waterlopen behoort aldus tot de bevoegdheid van mijn collega, de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, terwijl het onderhoud van de onbevaarbare waterlopen wordt geregeld door de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen. Luidens de bepalingen van deze wet heb ikzelf de bevoegdheid over de onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie.

Het is zeker niet uitgesloten dat zich bij het in de praktijk brengen van de hogervermelde reglementeringen conflictsituaties voordoen. Deze dienen dan een oplossing te krijgen door toepassing van het proportionaliteitsbeginsel dat ook door de Raad van State werd aangehaald in zijn advies bij het uitvaardigen van het bermbesluit.

Ik wens het geachte lid verder nog te herinneren aan het door mij gepubliceerde Natuurontwikkelingsplan voor Vlaanderen 1990-1995 waar bijzondere aandacht wordt besteed aan de wisselwerking van het natuurbeleid met tal van andere sectoren waaronder de waterbeheersing.

Daarnaast kan ik ook nog opmerken dat binnen de Vlaamse administratie een ambtelijke werkgroep werd opgericht die tot doel heeft de sectoren natuurbeleid, waterbeheersing en infrastructuur beter op elkaar af te stemmen. Teneinde voormeld doel te realiseren zal deze werkgroep binnen de meest nuttige termijn onder meer concrete aanwijzingen uitwerken ten behoeve van alle oeverbeheerders.

**Vraag nr. 408 (zitting 1989-1990)
van 3 oktober 1990
van de heer W. KUIJPERS**

Bosdecreet — Uitvoeringsmaatregelen

Het bosdecreet vergt een aantal uitvoeringsbesluiten, onder meer wat het behoud en het herstel van de gepaste vegetatie betreft.

Welke besluiten heeft de geachte Minister reeds genomen en wanneer en welke besluiten voorziet hij ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te laten weten dat het bosdecreet op 31 mei 1990 werd goedgekeurd door de Vlaamse Raad en op 13 juni 1990 door de Vlaamse Executieve werd bekrachtigd.

Samen met de officiële Nederlandse tekst diende in het Staatsblad een vertaling te verschijnen. Dit gebeurde op 28 september 1990.

Ondertussen werden de meest dringende uitvoeringsbesluiten door de dienst Waters en Bossen voorbereid :

- een besluit op de beheersplannen ;
- een besluit betreffende de houtverkopen ;
- een delegatiebesluit ;
- een besluit betreffende de openstelling.

Vooraleer een besluit echter kan worden getroffen, dienen talrijke instanties te worden geraadpleegd. Dit kan het geval zijn voor de Vlaamse Hoge Bosraad, de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud, de Vlaamse Hoge Jachtraad, de Inspectie van Financiën, de Raad van State.

Het is dus te begrijpen dat vooraleer een besluit in het Staatsblad kan verschijnen, verscheidene weken kunnen verlopen.

Naast deze uitvoeringsbesluiten zijn eveneens richtlijnen voor de dienst Waters en Bossen, het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening en de lokale overheid in voorbereiding.

Ik heb dadelijk aangedrongen om zo spoedig mogelijk het bosdecreet operationeel te maken.

**Vraag nr. 409 (zitting 1989-1990)
van 3 oktober 1990
van de heer W. KUIJPERS**

Natuurbehoud — Betrokkenheid landbouwers

Het betrekken van de landbouwers bij het natuurbeheer is op dit ogenblik in het beleid een algemeen aanvaarde zaak.

Mag ik van de geachte Minister vernemen welk juridisch- en praktisch kader hij voor deze gedachte in zijn beleid uitwerkt ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat ik het betrekken van landbouwers bij het natuurbehoud beschouw als een mogelijkheid om aan natuurontwikkeling te doen op een maatschappelijk verantwoorde wijze.

Dit neemt niet weg dat niet iedere landbouwer of landbouwersvereniging daarmee zonder meer instemt.

Wat mijn departement betreft, heb ik door universitaire onderzoeken laten nagaan :

- op welke wijze men op contractuele basis tot een betere natuurfunctie kan komen voor landbouwterreinen die op grond van internationale overeenkomsten worden beschermd ;
- welke maatregelen kunnen worden uitgevaardigd en welk eventueel vergoedingssysteem kan worden opgelegd om de natuurfunctie van landbouwgronden te optimaliseren met, zo nodig, een door kruising van andersgerichte wetgevingen.

De resultaten van deze twee studies worden thans door mijn kabinet bestudeerd.

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 2
van 19 oktober 1990
van de heer E. VAN ROMPUY

Trefcentrum De Markten te Brussel — Overdracht naar Vlaamse Gemeenschapscommissie

Op 7 oktober laatstleden werd in een Vlaamse krant gewag gemaakt van gesprekken tussen de heren J. Chabert, Minister van de Brusselse Executieve, en P. Dewael, Gemeenschapsminister voor Cultuur, betreffende een eventuele overheveling van het trefcentrum De Markten te Brussel samen met andere centra en de sociaal-culturele raden in Brussel naar de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Gezien de benarde toestand inzake infrastructuur waarin het trefcentrum De Markten zich op dit ogenblik bevindt wens ik de geachte Minister met aandrang het volgende te vragen.

1. Wat is de stand van zaken van de onderhandelingen ? Wie wordt daarbij betrokken ? Werd overleg gepleegd met de verantwoordelijken van de betrokken centra, in het bijzonder van het Trefcentrum De Markten ? Zo ja, wanneer en op welke wijze werden zij geraadpleegd ?
2. Wat is de precieze inhoud van de onderhandelingen ? Wat zou er eventueel worden opgenomen in het overhevelingspakket, meer bepaald welke bevoegdheden, welke gebouwen en welke middelen ? Wordt hierbij een aanpassing van het cultuurdecreet overwogen ?

Antwoord

Zoals het geachte lid stelt zijn er gesprekken aan de gang tussen het kabinet van de heer Chabert en dat van mij in verband met de overdracht van culturele infrastructuur naar de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Het betreft hier voorbereidende gesprekken zoals er zoveel plaats hebben tussen kabinetten en die tot doel hebben na te gaan welke problemen zich eventueel zullen stellen wanneer bedoelde overheveling plaats zal hebben.

In de definitieve fase van de overheveling zal het trouwens collega Weckx zijn die als coördinerend Minister optreedt.

Gelet op dit preliminaire karakter van de gesprekken kan ik voorlopig niet concreet antwoorden op de twee vragen die het geachte lid stelt.

Vraag nr. 7
van 22 oktober 1990
van mevrouw F. BREPOELS

VTM — Toelating op de kabel te Voeren

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 4 april 1990 verklaarde de Executieve zich akkoord met het voorstel van Interмосane/Coditel om de programma's van VTM in Voeren op de kabel te brengen voor een

bestek van 6,4 miljoen en dit te verdelen tussen de Vlaamse Gemeenschap en Interмосane/Coditel. Er werd bij dit akkoord tevens aangekondigd dat de technische uitvoering twee maanden in beslag zou nemen.

Via de pers vernamen we op 12 juni 1990 dat wegens technische begrotingsproblemen in Voeren VTM nog niet op de kabel werd gebracht. De streefdatum werd dan ook van juni naar begin september verlegd. Er was toen „met de nodige creativiteit” pas een financiële oplossing gevonden.

In september kwam VTM in Voeren helaas ook niet op de kabel.

Opnieuw in de pers vernemen we op 8 oktober 1990 dat de realisatie in dit verband vermoedelijk nog dit jaar zal gebeuren en dat er alvast door de Vlaamse Regering een bedrag van 3,3 miljoen op de begroting 1991 werd ingeschreven.

Graag had ik in deze aangelegenheid van de geachte Minister vernomen :

1. om welke reden de werken niet binnen de normale termijn werden uitgevoerd ;
2. welke nu de juiste datum (niet streefdatum) is waarop VTM op de kabel kan worden gebracht in Voeren.

Antwoord

Als antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik meedelen dat ik op 11 oktober 1990 de intercommunale Interмосane verzocht heb de nodige werken te starten om het signaal van VTM vanaf het antennestation te Visé naar Voeren te brengen.

Dit verzoek kon ik aan bedoelde maatschappij eerst richten nadat ik zekerheid gekregen had dat de nodige kredieten daarvoor op een (nieuw) artikel in de begroting 1991 van de Vlaamse Gemeenschap werden ingeschreven.

Deze ontwerp-begroting werd einde september 1990 goedgekeurd door de Vlaamse Executieve en ingediend bij de Vlaamse Raad.

Ik neem aan dat het geachte lid waardeert dat de juiste procedure gevolgd wordt inzake budgettaire en administratieve opvolging van het dossier.

De maatschappij Interмосane heeft steeds gesteld dat de werken twee maanden in beslag zouden nemen, uiteraard vanaf het geven van de opdracht.

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
VOLKSGEZONDHEID EN BRUSSELSE
AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 54 (zitting 1989-1990)
van 3 oktober 1990
van de heer W. KUIJPERS

Sint-Pietershospitaal te Leuven — Bestemming

Het Sint-Pietershospitaal te Leuven staat sedert lange

tijd voor een groot gedeelte leeg.

Welke bestemming geeft de geachte Minister aan dit gebouw ?

Antwoord

Het Sint-Pietersziekenhuis te Leuven ressorteert onder het beheer van de Vereniging Academisch Ziekenhuis Sint-Pieter, opgericht door de Universitaire Ziekenhuizen van Leuven (KUL) en het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn (OCMW) van de stad Leuven. Dit ziekenhuis is momenteel erkend voor 622 acute ziekenhuisbedden, waarvan 284 met kenletter C (diagnose en heelkundige behandeling), 191 met kenletter D (diagnose en geneeskundige behandeling) en 147 met kenletter G (acute geriatrie).

Deze ziekenhuisbedden en -diensten situeren zich in hoofdzaak in de meest recente beddenhuisvleugel, deels in de oudste ziekenhuisvleugel, die verouderd en aan herconditionering toe is. Beide ziekenhuisvleugels situeren zich achter de nieuwbouw. Op 31 juli laatstleden heb ik mijn principieel akkoord voor subsidiëring van deze noodzakelijke herconditioneringswerken aan de oudste vleugel aan de bovenvermelde Vereniging herbevestigd. Vóór 1 augustus 1992 zal de instelling een voorontwerp dienaangaande indienen bij de bevoegde administratie. Dringende onderhouds- en aanpassingswerken aan deze vleugel werden reeds met eigen middelen door de instelling uitgevoerd.

De nieuwbouw, gelegen langsheen de Brusselsestraat, omvat enkel de medisch-technische diensten en geen beddenafdelingen. Op dit ogenblik is het operationeel maken en uitrusten van deze vleugel volop aan de gang. Er is inderdaad een aanzienlijke tijdsspanne verlopen tussen de afwerking van deze ruwbouw en het operationaliseren van dit medisch-technisch blok. De verklaring hiervoor ligt in het van kracht worden van het moratorium op de acute ziekenhuisbedden in 1982. Op dat ogenblik beschikte het Sint-Pietersziekenhuis over 430 acute bedden en werden de door de overheid principieel goedgekeurde plannen om uit te groeien tot een acuut ziekenhuis met 622 bedden, waarvoor de nieuwbouw was geconcipieerd, doorkruist. Dit cijfer van 622 bedden werd pas in 1989 bereikt na verscheidene overdrachten van acute bedden in de voorgaande jaren uit de Universitaire Ziekenhuizen en het Instituut E. Remy te Leuven, waar een gelijkwaardige afbouw heeft plaatsgevonden. Tot hiertoe werden de medisch-technische functies ondergebracht in de reeds bestaande en uitgeruste vleugels van het ziekenhuiscomplex.

De stopzetting van de afwerking van het medisch-technisch blok na de uitvaardiging van het moratorium dient te worden geïnterpreteerd als een bewarende maatregel teneinde het risico te vermijden om verkeerde investeringen te doen op het ogenblik dat er geen zekerheid bestond inzake de verdere uitbouw van het ziekenhuis. Aangezien deze onzekerheid thans is weggenomen, kunnen de functies van het medisch-technisch blok nu duidelijk omschreven en de inrichting uitgevoerd worden.

Vraag nr. 55 (zitting 1989-1990) van 8 oktober 1990 van mevrouw M. VOGELS

GGZ- Vlaanderen — Profiel

Soms denken Vlamingen dat hun aanwezigheid in Brussel zich vooral moet uiten via grote gebouwen. Veel essentiëler, vooral voor de Brusselse Vlamingen, is het feit dat zij te allen tijde beroep kunnen doen op een Vlaamse hulpverlening.

Kan de geachte Minister mij in verband met de openingsuren van de gesubsidieerde extramurale diensten voor gewestelijke gezondheidszorg (GGZ) buiten de kantooruren en tijdens het weekend, antwoorden op volgende vragen ?

Ik zou het op prijs stellen mocht de geachte Minister de gegevens verstrekken over de gesubsidieerde extramurale diensten voor geestelijke gezondheidszorg in de Vlaamse Gemeenschap (opgesplitst naar enerzijds het Vlaamse, anderzijds het Brusselse Gewest).

1. Hoeveel uren in totaal per week zijn deze diensten toegankelijk voor het publiek en hoe zijn deze uren gespreid over welk aantal adressen (onthaalplaatsen) ?
2. Welk deel van deze openingsuren op werkdagen is te situeren buiten de klassieke kantooruren (vóór 9 uur en na 17 uur) en hoe zijn deze uren gespreid over welk aantal adressen (onthaalplaatsen) ?
3. Welk deel van deze openingsuren is te situeren tijdens het weekend en hoe zijn deze weekendopeningsuren gespreid over welk aantal adressen (onthaalplaatsen) ?

Bovendien wou ik graag vernemen of er naast deze particuliere gesubsidieerde diensten voor geestelijke gezondheidszorg analoge openbare diensten voor het publiek toegankelijk zijn buiten de kantooruren (op werkdagen) en tijdens het weekend en zo ja, hoeveel, op hoeveel adressen (onthaalplaatsen) en met hoeveel openingsuren.

Ten slotte zou ik het op prijs stellen te mogen vernemen van de geachte Minister of er nog andere door de Gemeenschapsminister gesubsidieerde voorzieningen inzake psyche-sociale hulp in een crisissituatie voor het publiek toegankelijk zijn buiten de kantooruren (op werkdagen) en tijdens het weekend en indien dit zo is, met hoeveel openingsuren en op hoeveel adressen (onthaalplaatsen).

Antwoord

Artikel 17 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 oktober 1988 inzake de erkenning en subsidiëring van de Centra voor Gewestelijke Gezondheidszorg bepaalt dat elk centrum de hulpverlening zo dient te organiseren dat aan patiënten die hierom verzoeken hulp kan worden verstrekt buiten de normale werkuren tijdens avond- en weekendconsultaties. Bovendien dienen met naburige centra de nodige afspraken gemaakt om een maximaal-permanentie beschikbaarheid te realiseren.

In de praktijk betekent dit dat alle centra, rekening houdend met het erkende personeelskader (dat in omvang kan variëren van 1 basisequipe tot 3 à 4 equipes) een aantal avonden per week en in beperkte mate ook op zaterdagvoormiddag hulpverlening verstrekken. Dit betekent evenwel dat er meestal wordt gewerkt op afspraak met cliënten die een begeleiding of psychotherapeutische behandeling volgen, en dit niet tijdens de normale kantooruren kunnen doen. Dit betekent niet dat er ook steeds een permanente beschikbaarheid is voor crisissituaties, zeker niet tijdens de nacht of het weekend.

Teneinde aan de nood aan echte crisisopvang tegemoet te komen is in de agglomeraties Antwerpen, Brussel, Brugge en Hasselt een crisisinterventienetwerk opgericht waaraan de centra voor geestelijke gezondheidszorg samen met tele-onthaaldiensten, onthaalhuizen en ziekenhuizen participeren. Een dergelijk netwerk voorziet wel in een permanente bereikbaarheid voor hulpverleners op de eerste lijn (huisartsen, sociale centra, politie en rijkswacht) die worden geconfronteerd met personen in een psyche-sociale crisissituatie. Via een centraal oproepnummer kunnen deze hulpverleners informatie en advies krijgen over mogelijkheden voor begeleiding op korte termijn of voor opname in een noodbeddenregeling.

Gezien het belang van een degelijke crisisinterventie, waarvoor overigens ook de wachtdiensten van de ziekenhuizen beschikbaar zijn, is door de Minister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden een onderzoekopdracht gegeven aan professor J. Breda van het departement Sociologie en Sociaal Beleid van de Universitaire Instelling Antwerpen (UIA). Deze opdracht omhelst het formuleren van voorstellen over de wijze waarop in de Vlaamse Gemeenschap de crisisinterventie in de geestelijke gezondheidszorg het best kan worden georganiseerd. Deze voorstellen worden ten laatste medio 1991 verwacht.

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

**Vraag nr. 253 (zitting 1989-1990)
van 10 oktober 1990
van de heer A. LARIDON**

Godsdienstniet-confessionele zedenleer — Vrijstelling

De omzendbrief van 25 juli 1990 met betrekking tot de keuzeverplichting godsdienst of niet-confessionele zedenleer geeft aan bepaalde ouders de gelegenheid een aanvraag tot vrijstelling van de cursussen godsdienst/zedenleer in te dienen.

Mag ik van de geachte Minister vernemen hoeveel dergelijke aanvragen tot vrijstelling werden ingediend en hoeveel vrijstellingen er werden toegestaan ?

Mag ik vragen om zowel voor het lager als voor het secundair onderwijs de getallen te geven voor het gemeentelijk, het provinciaal en het gemeenschapsonderwijs ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag gelieve het geachte lid de gegevens te vinden.

Bestuur Secundair onderwijs — toestand op 18 oktober 1990.

voltijds secundair onderwijs	aantal aanvragen vrijstelling cursus godsdienst/niet-confessionele zedenleer	aantal toegestane vrijstellingen
gemeenschapsonderwijs	828	748
gesubsidieerd provinciaal onderwijs	59	52
gesubsidieerd gemeentelijk onderwijs	119	116
totaal	1.006	915

Bestuur Basisonderwijs — toestand op 22 oktober 1990

basisonderwijs	aantal aanvragen vrijstelling cursus godsdienst/niet-confessionele zedenleer	aantal toegestane vrijstellingen
gemeentelijk onderwijs	227	159
provinciaal onderwijs	10	—
gemeenschaps- onderwijs	698	577
totaal	935	736

**Vraag nr. 261 (zitting 1989-1990)
van 1 oktober 1990
van mevrouw F. BREPOELS**

BLO-scholen — Taakomschrijving paramedisch personeel

Instellingen voor buitengewoon lager onderwijs (BLO) kunnen naast hun personeel voor algemene sociale vorming (ASV) tevens aanspraak maken op paramedisch personeel (logopedisten, kinesitherapeuten enzovoort).

Het ASV-personeel dient in een dergelijke instelling 22 kindgebonden uren en 6 plage-uren te presteren in tegenstelling tot het paramedisch personeel dat 30 kindgebonden uren dient te presteren.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Welke is de preciese taakomschrijving van het paramedisch personeel in dergelijke scholen ?
2. Waarom moet het paramedisch personeel in zulke scholen 30 uren presteren, wat 2 uur meer is dan het tijdsbestek waarin de kinderen aanwezig zijn ?

3. Kunnen aan het paramedisch personeel toegevoegde prestaties worden opgelegd ?

Antwoord

Als antwoord op haar vraag deel ik het geachte lid mee dat voor het paramedisch personeel naast kindgebonden prestaties nog andere prestaties in aanmerking kunnen worden genomen voor het bereiken van een volledige opdracht.

Een volledig ambt van paramedicus omvat de volgende prestaties :

- a) logopedist : 30 à 33 uren van 50 minuten per week ;
 - b) kinesitherapeuten, verpleger en kinderverzorger : 32 à 36 uren van 60 minuten per week.
1. Prestaties die uitsluitend binnen de normale aanwezigheid van de leerlingen kunnen worden verstrekt : met uitzondering van het leerlingtoezicht is dit het geval voor al de kindgebonden prestaties (ministeriële omzendbrief van 10 juli 1985).
 2. Prestaties die zowel binnen als buiten de normale aanwezigheid van de leerlingen kunnen worden verstrekt :
 - de klasseraad en het overleg ;
 - het leerlingtoezicht ;
 - de administratieve taken eigen aan de discipline ;
 - de navorming ;
 - de in-service-bijtscholing ;
 - de pedagogische studiedagen (ministeriële omzendbrief van 10 juli 1985).

Het is dus duidelijk dat de prestaties van paramedici die 's middags toezicht houden op de leerlingen of deze helpen bij het middagmaal kunnen meetellen als gepresteerde tijd binnen hun opdracht, op voorwaarde dat :

- a) deze personeelsleden ook over een eigen middagpauze beschikken ;
- b) deze prestaties niet worden aangegeven als in aanmerking komende prestaties voor de toepassing van het koninklijk besluit van 10 maart 1977 betreffende het middagtoezicht in het kleuter- en lager onderwijs.

Het geachte lid mag niet uit het oog verliezen dat in sectoren andere dan die van het onderwijs het paramedisch personeel 40 uren per week moet presteren om een volledige wedde te kunnen genieten.

De prestaties van een paramedicus, inclusief overleg klasseraad en administratieve taken eigen aan de discipline . . . mogen het aantal uren dat voor hem uit het urenpakket wordt geput, niet overschrijden.

Vraag nr. 263 (zitting 1989-1990) van 4 oktober 1990 van de heer A. LARIDON

Diverse onderwijsnetten — Fluctuatie leerlingenaantal

In een persmededeling uitgaande van het Ministerie van Onderwijs blijkt uit spoedtellings het volgende :

„Het aandeel van de vrij onderwijs in het secundair onderwijs gaat er nog op vooruit, ofschoon er ook hier nu iets minder leerlingen zitten (-0,2 procent). Drie op vier leerlingen gaan nu naar een vrije school, dat is 0,6 procent meer dan vorig jaar. Zowat 16,7 procent volgt les in het secundair gemeenschapsonderwijs (-0,3 procent) en 8,3 procent in het secundair gesubsidieerd onderwijs, de provinciale scholen vooral (-0,3 procent). Het gemeenschapsonderwijs doet het, wat de leerlingen aangaat, alleen goed in de kleuterschooltjes (+ 0,9 procent). In de secundaire scholen is er een daling van 2,9 procent of 2.143 leerlingen. Ook de gemeentelijke en provinciale secundaire scholen gaan achteruit met 5,1 procent.”

Enkele dagen later beweert de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) in een perscommuniqué dat de leerlingcijfers die door de Onderwijsminister werden vrijgegeven en waarin een vooruitgang voor het katholiek net en een achteruitgang voor de andere netten werd gemeld, niet stroken met de eigen gegevens.

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke nu uiteindelijk de juiste leerlingcijfers zijn (vooruitgang of achteruitgang) in de diverse onderwijsnetten ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat de tellingsresultaten gebaseerd zijn op de leerlingenaantallen op de derde schooldag zoals zij door elke schooloverheid schriftelijk aan mijn diensten werden meegedeeld. Het is evident dat de persmededeling, uitgaande van de Minister van Onderwijs, op bedoeld cijfermateriaal is gebaseerd. De cijfers zijn trouwens ter inzage van wie er kennis van wil nemen.

Uiteraard kunnen de resultaten van de tellingen op latere datum lichtjes afwijken van deze cijfers. Maar er werd geen enkele reden aangevoerd om aan de juistheid van de gegevens op de derde schooldag, zoals de directies deze meedelen, te twijfelen.

Vraag nr. 266 (zitting 1989-1990) van 5 oktober 1990 van de heer R. VAN STEENKISTE

Leerlingenvervoer — Kostprijs

In het verleden werd de kostprijs te betalen door de leerlingen die gebruik maken van het collectief leerlingenvervoer, berekend overeenkomstig de tarieven

waarvan sprake in de omzendbrief 7/87 daterend van 29 juli 1987, zoals aangepast met de omzendbrief 1/89 daterend van 10 april 1989.

Onlangs werd de vroegere regeling in overeenstemming gebracht met de tarieven van de Nationale Maatschappij van de Buurtspoorwegen.

Vanaf 1 september 1990 brengt dat met zich mee dat de leerlingen in éénmaal een volledig trimester moeten betalen. Dit heeft voor gevolg :

1. dat dit trimestrieel bedrag voor heel wat gezinnen budgettair zwaar uitvalt ;
2. dat dit een onrechtvaardigheid is ten opzichte van deze leerlingen welke geen volledige trimester gebruik maken van dit collectief leerlingenvervoer.

Graag vernam ik van de geachte Minister of hij de toestand van vóór 1 september 1990 zal herstellen en zo neen, waarom niet.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat de door de leerlingen te betalen bijdrage in de kostprijs, werd gecorrigeerd bij de omzendbrief 9/90 van 10 september 1990 in die zin dat de scholen nu aan de ouders de kans kunnen bieden de trimestriële bijdrage in maandelijkse schijven te betalen.

Het is om budgettaire redenen niet haalbaar om de toestand van vóór 1 september 1990 te herstellen.

Vraag nr. 267 (zitting 1989-1990) van 8 oktober 1990 van mevrouw M. VOGELS

Atheneum Oudergem — Bestemming

Het Atheneum aan de Vorstlaan te Oudergem werd op 1 september niet heropend.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen ?

1. Wat zal de nieuwe bestemming worden van de gebouwen en het terrein van het voormalig Atheneum aan de Vorstlaan te Oudergem ?
2. Zijn deze gebouwen en terreinen nog eigendom van het Ministerie van Onderwijs en in ontkennend geval, aan wie en wanneer worden ze verkocht ?

Antwoord

Als antwoord op haar vraag, deel ik het geachte lid mee dat de Centrale Raad van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) op 15 maart 1990 beslist heeft tot verkoop van bovenvermelde gronden en gebouwen.

Het onroerend goed werd door de ARGO op 10 oktober 1990 voor verkoop overgedragen aan het Comité tot Aankoop. Vanaf dat ogenblik valt de afwikkeling van de verkoopprocedure onder de integrale bevoegdheid van het betrokken Comité.

Vraag nr. 273 (zitting 1989-1990) van 10 oktober 1990 van de heer J. CAUDRON

Werkkledij leraren lager onderwijs — Werkingskosten

Vanaf 1990 kan de werkkledij fiscaal niet meer als beroepsuitgave op de belastingsaangifte worden vermeld.

Graag vernam ik van de geachte Minister of de directies van de scholen de kosten van de werkkledij van de leraren lager onderwijs in rekening moeten of mogen brengen als werkingskosten.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat werkkleding in verband dient gezien met werkomstandigheden die een specifieke kleding vergen wegens de aard van het werk.

De kleding die een leraar lager onderwijs draagt om zijn ambt uit te oefenen kan bezwaarlijk worden beschouwd als werkkleding in de hierboven aangehaalde betekenis.

De kleding van een leraar lager onderwijs kan dan ook niet in rekening worden gebracht en niet worden betaald met de werkingsmiddelen die de inrichtende macht voor haar onderwijsinstelling krijgt uitbetaald door de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 276 (zitting 1989-1990) van 11 oktober 1990 van de heer P. VANGANSBEKE

Financiering — Interpretatie omzendbrief HO/Z 198

In de omzendbrief HO/Z 198 wordt in punt 4.5 gezegd dat studenten die zich inschrijven aan een instelling voor hoger onderwijs van het lange type (HOLT) of voor hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan (HOKTVL) in de periode van 16 november tot 1 december en die tevoren in de loop van hetzelfde academiejaar het opgelegde inschrijvingsgeld niet in een andere onderwijsinstelling hebben betaald, voortaan niet meer in aanmerking komen voor de financiering. Bij bespreking van deze omzendbrief in een raad van bestuur van een dergelijke inrichting, kon men de achterliggende reden van deze stelling niet achterhalen. Men zag enkel de negatieve weerslag op de financiering.

Kan de geachte Minister hieromtrent meer uitleg geven ?

Antwoord

Artikel 19, 3° van het decreet van 20 december 1989 houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap stipuleert dat de studenten of leerlingen voor wie het inschrijvingsgeld uiterlijk op 15 november van het lopende academie- of schooljaar niet betaald is en de studenten of de leerlingen nopens wie het inschrijvingsgeld vóór 1 december van het lopende school- of academiejaar niet werd gestort

op de fondsen van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, niet in aanmerking komen voor de berekening van de omkadering en van het bedrag van de werkingskredieten of werkingstoelagen.

Artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 juli 1990 tot bepaling van het minimumbedrag, de wijze van innen en de eventuele gehele of gedeeltelijke vrijstelling van het inschrijvingsgeld opgelegd aan de studenten van het hoger onderwijs met volledig leerplan met uitzondering van het universitair onderwijs heeft de respectieve data van 15 november en 1 december eveneens opgenomen.

**Vraag nr. 277 (zitting 1989-1990)
van 11 oktober 1990
van de heer P. VANGANSBEKE**

Studiebegeleidingseenheden — Interpretatie omzendbrief HO/Z 201

In de omzendbrief HO/Z 201 wordt vermeld in punt 1.1 dat van het aantal studiebegeleidingseenheden slechts voor 89,4 ten honderd kan worden georganiseerd of gesubsidieerd.

In sommige periodieken verschenen echter berichten, die stelden dat die 89,4 ten honderd zou worden teruggebracht tot 85 ten honderd, wat duidelijk een nefaste invloed zou hebben, zowel op begeleiding en op tewerkstelling.

Kan de geachte Minister dit bevestigen ?

Antwoord

Voor het hoger onderwijs van het lange type is een besparing ingeschreven ten belope van 75 miljoen in de begroting van 1991. Een vermindering van de niet-gedoctoreerde personeelsleden door het overslaan van de volgende biënnale is hiervoor noodzakelijk alsmede een gemiddelde vermindering van de omkadering met 5 ten honderd. De nodige besluiten hieromtrent zullen aan de Executieve worden voorgelegd.

**Vraag nr. 1
van 17 oktober 1990
van de heer F. VERMEIREN**

Inschrijvingsgeld OSP — Terugslag op studentenpopulatie

Met toepassing van een besluit van de Vlaamse Executieve zal met ingang van het schooljaar 1990-1991 een inschrijvingsgeld van 10 frank per lesuur worden opgelegd in het hoger onderwijs voor sociale promotie.

Tegelijkertijd wordt het aanwendingspercentage voor het lestijdenpakket teruggeschroefd van 100 naar 96 ten honderd.

Graag vernam ik welke de terugslag is geweest van beide maatregelen op de studentenbevolking in het schooljaar 1990-1991.

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mee dat de gegevens in verband met de studentenpopulatie nog niet beschikbaar zijn. Met toepassing van het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 juni 1990 tot bepaling van het inschrijvingsgeld opgelegd aan de studenten van het onderwijs voor sociale promotie moeten de studenten dit inschrijvingsgeld storten uiterlijk op 15 november van het lopende schooljaar. De onderwijsinstellingen moeten dit bedrag storten vóór 1 december op een fonds van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. Slechts na deze geciteerde data kan aan het geachte lid informatie worden verstrekt.

**Vraag nr. 3
van 17 oktober 1990
van de heer F. VERMEIREN**

Secundair onderwijs — Evaluatiemethoden

De Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) besliste om in het secundair onderwijs opnieuw examens te organiseren in plaats van de evaluatie via summatieve en formatieve toetsen.

Graag vernam ik of de examens ook opnieuw zullen worden georganiseerd in het vrij en officieel gesubsidieerd onderwijs.

Antwoord

Door de wetgever werd voorzien in een autonomie op pedagogisch vlak voor de inrichtende machten van het onderwijs ; de evaluatie van regelmatige leerlingen vormt één der domeinen waarop deze autonomie slaat, rekening houdend met een minimum kader dat door de overheid reglementair is vastgelegd.

Of de invoering van examens in het gemeenschapssecundair onderwijs, waarover door de ARGO recentelijk werd beslist, navolging zal vinden in de andere onderwijsnetten — voorzover dergelijke evaluatiemethoden nog niet van toepassing zouden zijn — is een zaak die uitsluitend berust bij de inrichtende machten van het gesubsidieerd officieel en gesubsidieerd vrij onderwijs dan wel bij de representatieve verenigingen ervan.

**Vraag nr. 7
van 19 oktober 1990
van de heer F. VERMEIREN**

Gezondheidstoezicht en sociale voordelen — Interpretatie

In artikel 33 van de wet van 29 mei 1959 betreffende het schoolpact wordt bepaald dat de financiële tussenkomst van de provincies en de gemeenten ten bate van het vrij onderwijs en het gemeenschapsonderwijs wordt beperkt tot het gezondheidstoezicht en de aan de leerlingen verleende sociale voordelen.

Bij decreet van de Vlaamse Raad van 5 juli 1989 werd een tweede lid ingevoegd, dat bepaalt dat de „Vlaamse Executieve zal bepalen wat onder gezondheidstoezicht en sociale voordelen moet worden verstaan”.

Graag vernam ik of de Vlaamse Executieve ter zake reeds duidelijkheid heeft verschaft. Waaraan dienen bij ontstentenis van enige toelichting vanwege de Vlaamse Executieve de gemeente- en provinciebesturen zich te houden bij het vaststellen wat als sociaal voordeel moet worden bestempeld.

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mee dat het besluit van de Vlaamse Executieve in uitvoering van artikel 33 van de wet van 29 mei 1959 nog niet werd genomen.

In afwachting daarvan kan de omzendbrief van het Bestuur van het Basisonderwijs van 1 juni 1960 betreffende het gezondheidstoezicht en sociale voordelen verder worden toegepast.

Vraag nr. 8 (zitting 1989-1990) van 19 oktober 1990 van de heer L. VANHORENBEEK

Statuut academisch personeel KUL — Afwijkingen

Het statuut van het academisch personeel van de Katholieke Universiteit Leuven (KUL) bepaalt de samenstelling van de beoordelingscommissies bij benoemingen en het toekennen van leeropdrachten.

Door de academische raad werden afwijkingen op het statuut toegestaan voor de Faculteit van de Geneeskunde, zodat in deze faculteit slechts twee beoordelingscommissies functioneren, waardoor diensthoofden en bureauleden van de faculteit in feite alle beslissingsmacht tot zich trekken.

Mag ik van de geachte Minister vernemen waarom de regeringscommissie zich niet heeft verzet tegen deze afwijking op het statuut van het academisch personeel ?

Antwoord

Volgens artikel 4 van de wet van 28 april 1953 over de inrichting van het universitair onderwijs door de Staat, richt de raad van beheer van de rijksinstellingen onder andere de faculteiten en de departementen op die hij noodzakelijk acht. Volgens artikel 23 van dezelfde wet wijst de raad van beheer de organen aan bevoegd om een advies te geven inzake benoemingen. De interne organisatie van de vrije instellingen hoort tot het domein van de organen die in deze instellingen daarvoor statutair bevoegd zijn.

De departementen worden in de KU Leuven opgericht door de academische raad (artikel 40, tweede lid, intern reglement KU Leuven). Er zijn zeven departementen in de Faculteit Geneeskunde van de KU Leuven.

Het gelijkwaardig statuut onderwijzend personeel (OP) van de KU Leuven opgesteld op grond van artikel 41 van de financierings- en controlewet van 27 juli 1971 bepaalt in het eerste lid van artikel 39 dat er een beoordelingscommissie is per departement en in het tweede lid dat op voorstel van de faculteitsraad de academische raad één commissie kan oprichten die de rol van meerdere commissies vervult.

Deze uitzondering bestond weliswaar niet in het academiejaar 1986-1987 doch werd toen met overgrote meerderheid aangenomen door de faculteitsraad, in het vooruitzicht van een wijziging der statuten. De faculteitsraad kan te allen tijde een nieuw voorstel formuleren.

Hieraan kan worden toegevoegd dat volgens een vaste rechtspraak van de Raad van state ook de benoemingen van personeelsleden van de vrije universitaire instellingen bij dit Hoge Hof aanhangig kunnen worden gemaakt.

Om de openheid van bestuur te waarborgen neem ik me voor in het op stapel staande decreet de verplichting van openbare vacatures in te voeren.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN
OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 121 (zitting 1989-1990) van 2 oktober 1990 van de heer L. PEETERS

Openbare onderzoeken — Modaliteiten

De gemeentebesturen organiseren onderzoeken de commode et incommodo onder meer naar aanleiding van aanvragen voor de vestiging van hinderlijke inrichtingen. Het gebeurt vaak dat inwoners bezwaren formuleren tegen een geplande inrichting via een collectief verzoekschrift.

Kan de geachte Minister mij meedelen of het geoorloofd is dat na de sluiting van het onderzoek de commode et incommodo, doch vooraleer de vergunning al dan niet wordt verleend door de bevoegde instantie, een deurwaarder wordt uitgestuurd naar de bezwaarindieners met de vraag hun bezwaar in te trekken en dit ook schriftelijk te bevestigen ?

Indien het antwoord op deze vraag positief is, zou ik graag vernemen of de bevoegde instantie rekening dient te houden met dit nagestuurde dossier van de deurwaarder.

Antwoord

Hierbij wil ik er de aandacht van het geachte lid op vestigen dat de procedure die gemeenten moeten volgen in het raam van de toekenning van exploitatievergunningen voor hinderlijke bedrijven, volledig en exhaustief geregeld is in het algemeen reglement op de arbeidsbescherming (ARAB).

Hoewel het zenden door gemeenten van deurwaarders naar bezwaarindieners, hoe dan ook in geen enkel opzicht een onderdeel vormt van bedoelde procedurevoorschriften, kan ik er voor het overige enkel op wijzen dat het interpreteren van genoemd reglement in het raam van de politiek over de hinderlijke bedrijven als zodanig tot de bevoegdheid behoort van de heer Theo Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

**Vraag nr. 122 (zitting 1989-1990)
van 3 oktober 1990
van de heer R. VAN HOOLAND**

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Sociale dienst

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 19 december 1984 werd voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap de VZW Sociale Dienst opgericht. Met ingang van 1 januari 1991 dient deze sociale dienst te worden uitgebreid of vervangen door een nieuwe sociale dienst die ten dienste staat van alle personeelsleden van het uitgebreid ministerie of de nieuwe ministeries van de Vlaamse Gemeenschap, dus ook voor het personeel dat overkwam van Onderwijs, Openbare Werken en Verkeer.

Ik zou het zeer op prijs stellen te mogen vernemen :

1. of de bestaande sociale diensten van de vroegere nationale ministeries zullen samensmelten met de huidige of toekomstige sociale dienst van het Ministerie (de ministeries) van de Vlaamse Gemeenschap voor wat het personeel van die diensten betreft ;
2. of er op het vlak van collectieve en vooral op het vlak van individuele hulpverlening aan het personeel een verschil is tussen de activiteiten en steun vanwege de bestaande sociale diensten en die van de vroegere onderscheiden ministeries ;
3. of en hoe men in voorkomend geval de vroegere extra-voordelen van een sociale dienst aan het personeel zal toekennen ;
4. hoe de vertegenwoordiging zal zijn georganiseerd in de nieuwe sociale dienst, voor wat betreft de algemene ledenvergadering en de raad van bestuur ;
5. of personeelsleden die niet zijn aangesloten bij een representatieve vakbondsorganisatie ook zullen zijn vertegenwoordigd in de raad van bestuur en in de algemene ledenvergadering.

Antwoord

De Vlaamse Executieve heeft met eenparigheid beslist om één gezamenlijke sociale dienst op te richten voor alle diensten van de Vlaamse Gemeenschap en voor de instellingen van openbaar nut (ION's) die aan het hiërarchisch gezag van de Gemeenschapsminister(s) van wie zij afhangen zijn onderworpen en onder wiens (wier) beheersbevoegdheid zij vallen.

Daartoe werd een ontwerp-besluit van de Vlaamse Executieve betreffende de Sociale Dienst van de Vlaamse Gemeenschap opgesteld en principieel goedgekeurd door de Executieve op 26 april 1990. Na syndicale onderhandelingen werd het ontwerp-besluit voor advies aan de Raad van State toegezonden op 3 juli 1990.

Dit ontwerp-besluit voorziet dat de uitvoering van de taken van de Sociale Dienst kan worden opgedragen aan een door de Executieve erkende VZW. Daarbij wordt gestipuleerd dat de algemene ledenvergadering dient te bestaan uit 18 vertegenwoordigers van de representatieve vakbonden en 18 ambtenaren aangeduid

door de Vlaamse Executieve. De algemene ledenvergadering kiest een raad van bestuur bestaande uit 12 vertegenwoordigers van de representatieve vakorganisaties.

Voor de algemene ledenvergadering is een minimum-vertegenwoordiging voorzien voor de 6 departementen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en voor de ION's die onder het werkingsgebied vallen van de Sociale Dienst, voor zover deze ION's minstens honderd personeelsleden tellen.

Deze nieuwe Sociale Dienst houdt in zich geen samensmelting van bestaand sociale diensten in. Het wordt een nieuwe sociale dienst die in de plaats treedt van de sociale diensten die thans bevoegd zijn voor het betrokken personeel.

Dit houdt in dat de organen van deze nieuwe Sociale Dienst van de Vlaamse Gemeenschap zullen moeten beslissen welke dienstverlening zij wensen te organiseren, binnen hun algemene opdracht en binnen hun budgettaire mogelijkheden. De verschillende bestaande sociale diensten kennen immers een uiteenlopend pakket aan dienstverlening, die moeilijk allemaal en cumulatief zullen kunnen weerhouden worden. De dienstverlening van de nieuwe Sociale Dienst zal dezelfde zijn voor alle personeelsleden die behoren tot het werkingsgebied.

Naast het verlenen van een toelage aan de VZW die de sociale dienst zal waarnemen, zullen tevens door de Executieve personeelsleden ter beschikking worden gesteld van deze VZW. Daarbij zal zoveel mogelijk beroep worden gedaan op de ervaring van sommige personeelsleden in de thans bestaande sociale diensten, zowel binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, als binnen de sociale diensten van de vroegere nationale Ministeries.

**Vraag nr. 123 (zitting 1989-1990)
van 8 oktober 1990
van de heer J. VALKENIERS**

Gemeentelijke parkeermeters — Overtreding taalwetgeving in bestuurszaken

Volgens de bestaande taalwetgeving in bestuurszaken mag een gemeentebestuur om toeristische redenen wanneer hiervoor een aanvraag werd ingediend bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht meer dan twee talen gebruiken.

Op de gemeentelijke parkeermeters van Koksijde zijn de aanwijzingen slechts gedeeltelijk viertalig.

Bovenaan bevindt zich een vak met tweetalige aanduidingen :

uur — minuut / heure — minute
einde parkeertijd / fin de stationnement
maandag — lundi / dinsdag — mardi

Ik zou het echt waarderen, mocht de geachte Minister willen tussenbeide komen opdat het gemeentebestuur de taalwet zou toepassen.

Antwoord

Overeenkomstig artikel 11, § 1, le lid, van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken samengevat op 18 juli 1966 (SWT) stellen de plaatselijke diensten, die zijn gevestigd in het Nederlandse of het Franse taalgebied de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek zijn bestemd uitsluitend in de taal van hun gebied.

Overeenkomstig § 3 van hetzelfde artikel 11 van de SWT mogen de gemeenteraden van de toeristische centra evenwel beslissen dat de berichten en mededelingen, die voor de toeristen zijn bestemd ten minste in drie talen worden gesteld.

Binnen acht dagen delen zij de inhoud van hun beraadslagingen mede aan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

Teneinde de correctheid na te gaan van de door het geachte lid aangehaalde feiten heb ik de heer Gouverneur van de provincie West-Vlaanderen verzocht een onderzoek in te stellen.

De conclusies van dit onderzoek zal ik rechtstreeks aan het lid ter kennis brengen en indien nodig zal ik niet aarzelen om uit hoofde van mijn ambt, als toezichhoudende overheid, de taalwetgeving te doen naleven.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN EN VERKEER

**Vraag nr. 276 (zitting 1989-1990)
van 8 oktober 1990
van de heer M. DIDDEN**

Noord-Zuidverbinding Hasselt en Eindhoven — Uitvoering en kostprijs

Geruime tijd geleden heeft de geachte Minister opdracht gegeven om de verschillende mogelijkheden te onderzoeken met betrekking tot een Noord-Zuidverbinding tussen Hasselt en Eindhoven. Ik veronderstel dat deze studie in de eerstvolgende periode tot een goed einde zal worden gebracht.

Mag ik de datum kennen waarop deze studie zal zijn beëindigd ?

Tevens had ik graag geweten wie de uitvoerder van vermelde studie is en wat de kostprijs ervan is ?

Is het ten slotte mogelijk nu reeds een raming te geven van de kostprijs van de werkzaamheden welke — met het oog op een verbetering van de Noord-zuidverbinding — wenselijk zijn ?

Graag bekwam ik een opdeling van de verschillende kostprijs-elementen.

Antwoord

1. Voor de Noord-Zuidverbinding tussen Lommel (Ne-

derlandse grens) en Zonhoven (autosnelweg E 314) werden 2 studies opgedragen aan het studiebureau Swartenbroeckx te Hasselt, namelijk een :

- a. Verkeersonderzoek N 74 / N 715 in Noord-Limburg ;
- b. Milieuknelpuntenanalyse in verband met de Noord-Zuidverbinding in Noord-Limburg (MIKA).

2. Van de eerste studie werd een voorlopig rapport opgesteld en bij mijn diensten ingediend. Momenteel wordt in een ter zake gespecialiseerd studiebureau de laatste hand gelegd aan de computerverwerking van de ingezamelde gegevens van de uitgevoerde herkomst — bestemmingsonderzoeken. De volledige afwerking van de verkeersstudie zal vermoedelijk nog twee maanden in beslag nemen. De tweede studie (MIKA) is beëindigd. Het eindrapport wordt me eerstdaags voorgelegd.

3. Uitvoerder voor de studies zijn :

- a. Verkeersstudie : Swartenbroeckx (CITEC)
Kostprijs : 2.634.660 frank ;
- b. Milieuknelpuntenanalyse : Swartenbroeckx (CITEC)
Kostprijs : 3.418.423 frank.

4. Het is momenteel voorbarig om ramingen voor kostprijzen van werken op te geven, omdat voor de verschillende wegvakken :

- omlegging Hechtel-Eksel
- omlegging Houthalen-Helchteren

enkele alternatieven tegen elkaar dienen afgewogen. Hierover dient een concrete beslissing te worden genomen, na het analyseren van de beide vermelde studies.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

L. WALTNIEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

**Vraag nr. 239 (zitting 1989-1990)
van 2 oktober 1990
van de heer L. PEETERS**

Stedebouwkundige attesten — Modaliteiten

Met de aanvragen voor stedebouwkundige attesten nummer 1 en nummer 2, kan via een vrij summierschets worden nagegaan welke de precieze bestemming is van een perceel grond en welke de aard is van een constructie die daarop kan worden aangebracht.

Indien het perceel niet in een goedgekeurde verkaveling of in een zone waarvoor een bijzonder plan van aanleg bestaat is gelegen, kan het college van burge-

meester en schepenen het stedenbouwkundig attest slechts uitreiken na advies van de diensten van stedenbouw.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen ?

1. Moet de schets, die wordt gevoegd bij de aanvraag om stedenbouwkundig attest nummer 1 en nummer 2 worden opgemaakt door een landmeter en/of een architect ?
2. Mag het Bestuur van Stedenbouw weigeren een advies te verstrekken als de schets niet werd opgesteld door een landmeter of architect ? Zo ja, waarop steunt het Bestuur van Stedenbouw zich om dit te weigeren ?
3. Binnen welke termijn moet het stedenbouwkundig attest door de diensten van Stedenbouw aan het gemeentebestuur worden gegeven ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. De schetst, gevoegd bij het stedenbouwkundig attest, moet niet worden opgemaakt door een landmeter of door een architect.
2. Gezien het bovengaande kan op deze basis dus geen weigering gesteund zijn om geen advies te verstrekken.
3. Er is geen termijn bepaald waarbinnen de diensten van Stedenbouw advies dienen te geven aan het gemeentebestuur inzake het stedenbouwkundig attest. Het is gebruikelijk dat de attesten zoveel mogelijk binnen dezelfde termijn als een bouwaanvraag worden afgehandeld.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

**Vraag nr. 131 (zitting 1989-1990)
van 21 december 1989
van de heer G. JANZEGERS**

Fytofarmaceutische produkten te Bost — Opslag en vergunning

In het plaatselijk weekblad *Publipers* van 7 december 1989 werd onder de titel *Gifdepot te Bost* de aanwezigheid onthuld in de vroegere magazijnen van de intussen failliet verklaarde onderneming *Gallic*, van voor meerdere honderden miljoenen aan fytofarmaceutische produkten op een oppervlakte van meer dan 3.500 vierkante meter.

In geval van brand zouden de gevolgen van dit gifdepot niet te overzien zijn.

Eigenaar van deze produkten is de Franse NV *Rhône-Poulenc* die de toelating om deze produkten op te slaan

in Bost, baseert op de oude exploitatievergunning van *Gallic*, uitgereikt door de Bestendige Deputatie van Brabant op 16 april 1985. Nochtans sloeg deze exploitatievergunning op verf en vernissen, niet op fytofarmaceutische produkten. De Tiense brandweer is niet op de hoogte en heeft dus uiteraard geen rampenplan.

De auteur van het artikel bevestigde me dat hij na een week, noch van de betrokken firma, noch van het stadsbestuur, enige reactie heeft ontvangen. Wel vernam hij dat de Franse firma zoekt naar een andere opslagplaats, maar dat zij hiervoor nergens een vergunning kan krijgen.

Graag kreeg ik een antwoord van de geachte Gemeenschapsminister op de volgende vragen.

Beschikt de firma *Rhône-Poulenc* over een vergunning voor de opslag van fytofarmaceutische produkten in eigen persoon of gebeurt de opslag op basis van de vergunning van de vroegere firma ? In dit laatste geval, is dat wettelijk ?

Is het opslaan van dergelijke produkten in een dorpskom wel verantwoord ?

Waarom is noch het stadsbestuur van Tienen, noch de Tiense brandweer op de hoogte van deze toestand ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen dat overeenkomstig titel 1 van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming (ARAB) fytofarmaceutische produkten als dusdanig niet zijn ingedeeld als hinderlijke inrichting en hiervoor dus geen exploitatievergunning is vereist. Vele van dit soort van produkten zijn echter wel ingedeeld als ontvlambare vloeistoffen en zijn op basis van dit indelingscriterium wel onderworpen aan de exploitatievergunningsplicht.

Uit een op 29 augustus 1990 door het Bestuur voor Leefmilieu uitgevoerd onderzoek blijkt dat in de door het geachte lid aangehaalde vestiging geen vloeibare fytofarmaceutische produkten meer worden opgeslagen. De inrichting is dan ook overeenkomstig titel 1 van het ARAB niet meer ingedeeld als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk en bijgevolg niet meer onderworpen aan de exploitatievergunningsplicht.

**Vraag nr. 383 (zitting 1989-1990)
van 17 september 1990
van de heer J. CUYVERS**

Donkmeer te Berlare — Beschermd landschap

Volgens het koninklijk besluit van 6 juli 1956 werd het Donkmeer te Berlare (Overmere) gerangschikt als landschap overeenkomstig artikel 6 van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen.

Dit jaar heeft de eigenaar het water van het Donkmeer — ondanks de zeer droge zomer — op peil gehouden en zelfs verhoogd door water uit de Zeeschelde te laten binnen vloeien bij hoogtij. De laatste tien jaar heeft men dit geregeld toegepast, dit ten nadele van de rietvegetatie. Deze rietvegetatie heeft men echter uitdrukkelijk willen beschermen (zie artikel 2, 5e).

Om de ecologische waarden van het natuurgebied en het gerangschikt landschap Donkmeer te herstellen in zijn beginwaarde van 1956 dringt een beheersplan zich op.

Graag verneem ik het antwoord op volgende vragen.

1. Welke maatregelen heeft de geachte Minister genomen om zo'n beheersplan te realiseren ?
2. Is het verantwoord zijn toevlucht te nemen tot water van de Zeeschelde ?
3. Welke maatregelen zullen worden genomen om het eco-systeem van het Donkmeer op een milieuverantwoorde manier te herstellen en terug zo'n evenwicht te bereiken dat men in de toekomst geen beroep moet doen op water van de Zeeschelde, dat — zoals de geachte Minister wel weet — sterk verontreinigd is ?

Antwoord

Ik deel het geachte lid mee dat aangelegenheden in verband met de rangschikking van landschappen behoren tot de bevoegdheden van de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting. Vragen over een beheersplan in het kader van de beschermingsbepalingen voor het gerangschikt landschap Plas van Overmere-Donk zullen bijgevolg worden gericht aan de daarvoor bevoegde Gemeenschapsminister.

Overigens deel ik het geachte lid mee dat het betrokken gebied gelegen is binnen een speciale beschermingszone die bij besluit van de Vlaamse Executieve van 17 oktober 1988 is aangewezen in de zin van artikel 4 van de richtlijn 79/409/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen inzake het behoud van de vogelstand. Overeenkomstig het Milieubeleidsplan en Natuurontwikkelingsplan voor Vlaanderen dat ik als beleidsbrief op 14 februari 1990 aan de Vlaamse Raad heb voorgesteld, dienen in de speciale vogelbeschermingszones de passende maatregelen voor de effectieve bescherming ervan uitwerking te krijgen. Een beheersplan dat ook met deze vereiste rekening houdt, vormt een middel om daarin te voorzien.

Tevens wens ik het geachte lid erop te wijzen dat ik bij de Vlaamse Executieve een voorstel van bestuur tot instelling van een vergunningsplicht voor vegetatiewijziging heb ingediend. Bij goedkeuring van dit besluit zal de vegetatie binnen de vogelrichtlijngebieden een bij komende bescherming worden gegeven.

Vraag nr. 385 (zitting 1989-1990) van 17 september 1990 van de heer J. SLEECKX

Den Mockenberg te Tervuren — Moeilijkheden

Van verschillende zijden worden problemen gemeld in verband met het beheer van Den Mockenberg te Tervuren, gelegen tussen de Tervurenlaan, de Oppemstraat en de grens van Wezembeek-Oppem.

Het betreft de percelen 137n, 138b, 126b en 125b, eigendom van de Koninklijke Schenking.

De problemen die zich daar voordoen zijn het volstoren van de poelen, de houtroof, het stortten, het aanleggen van wegen, parkeerplaatsen . . .

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister vernomen wat de doelstellingen van het bedrijfsplan van deze percelen zijn en of er wat aan deze problemen kan worden gedaan.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Antwoord

Als antwoord op zijn schriftelijke vraag, heb ik de eer het geachte lid te laten weten dat een onderzoek werd ingesteld door de plaatselijke diensten.

Er werd inderdaad vastgesteld dat er regelmatig auto's geparkeerd staan, dat houtafval werd gestort en dat omgewaaide bomen werden opgeruimd.

Ook werd vernomen dat de burenen in grote onenigheid leven.

De Mockenberg en de Rode Aarde horen toe aan de Koninklijke Schenking, een volledig zelfstandige openbare instelling.

Op het gewestplan staan de betrokken gronden ingekleurd als parkgebied, wat mij logisch lijkt.

Het dagelijks onderhoud van deze gronden gebeurde tot nog toe door de zorgen van de Dienst Groenplan van het Ministerie van Openbare Werken. Er is nog niet uitgemaakt aan wie deze taak in de toekomst zal worden toegewezen.

Vraag nr. 395 (zitting 1989-1990) van 27 september 1990 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Gemeentelijk MINA-beleid — Profiel

De geachte Minister richtte een commissie gemeentelijk MINA-beleid op, met als opdracht een aantal thema's te onderzoeken en desbetreffend advies te verlenen.

Gezien het hier gaat om een commissie die advies moet verlenen over het MINA-beleid op gemeentelijk vlak, vermoed ik dat deze commissie voor een groot deel zal samengesteld zijn uit vertegenwoordigers van de kleinste democratische cirkel, met name de gemeente.

Ik vermoed trouwens ook dat deze commissie als basisfilosofie zal meegekregen hebben dat ze moet vertrekken vanuit de concrete realiteit in de gemeenten.

Dit vereist dus dat rekening wordt gehouden met enerzijds de financiële draagkracht van de gemeente en anderzijds met de doelstellingen die men wenst te bereiken.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. welke de samenstelling is van deze commissie gemeentelijk MINA-beleid en meer speciaal welke de vertegenwoordigers zijn van de gemeenten ;

2. welke de concrete opdracht is die werd gegeven aan deze commissie ;
3. of er bij de adviesformulering wordt vertrokken van de concrete situatie van de gemeente zowel wat betreft het financiële aspect als wat betreft de doelstellingen die het MINA-plan op gemeentelijk vlak beoogt ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. De commissie is samengesteld uit drie gemeentelijke milieuambtenaren uit grotere en kleinere gemeenten, vertegenwoordigers van twee intercommunales, van de provincies, van twee deskundigen uit de Vlaamse Afdeling van de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten, van het lokale sociaal-culturele werk, van de representatieve milieu- en natuurverenigingen in Vlaanderen. De commissie staat onder leiding van professor M. Boes.

De ledenlijst van deze Commissie, die verkrijgbaar is bij de Administratie Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, bevat volgende personen :

- Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten
mevrouw Colpaert-Arickx
de heer R. Neirinx
- Bond Beter Leefmilieu
de heer R. De Baere
- Vereniging der Belgische Provincies
de heer Peeters
- Belgische Natuur- en Vogelreservaten
mevrouw H. Bigare
de heer J. Verheecke (plaatsvervanger)
- Vereniging voor Openbaar Groen
ir. J. De Wael
- Mens en Ruimte
mevrouw Govaerts
- KWB
de heer E. Spiessens
- KAV
mevrouw C. Wullaume
- Intercommunale Leiedal
de heer Verreu
- Intercommunale IGEAN
de heer J. Ansoms
de heer F.J. Van Sandvliet (plaatsvervanger)
- Gemeentelijke Milieudienst Brugge
de heer P. Van Acker
- Gemeentelijke Milieudienst Beveren
de heer E. Joosen
- Deskundigen
professor Moesen
professor M. Boes
professor R. Verheyen

2. Aan de commissie werd opdracht gegeven een model uit te werken van gemeentelijke „eerstelijnszorg” in alle opzichten (inhoud, personeel, financiering, relatie tot andere bestuursniveaus enzovoort)
3. Het antwoord op de vraag is bevestigend.

D. COENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ONDERWIJS

**Vraag nr. 247 (zitting 1989-1990)
van 24 september 1990
van de heer F. DEWINTER**

Schoolagenda uitgegeven door EG — Verspreiding in Vlaanderen

De geachte Gemeenschapsminister van Onderwijs besliste half september om de verspreiding van 6.000 schoolagenda's, uitgegeven door de Europese Gemeenschap (EG), te verbieden. Deze agenda's zouden heel wat reclame bevatten. Tevens werd in deze agenda's informatie ter voorkoming van AIDS opgenomen, die duidelijk niet bestemd is voor kinderen van het lager onderwijs.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen in hoeverre deze agenda's ook in andere scholen in Vlaanderen werden verspreid ? Wie is de uitgever van deze agenda ? Is deze agenda, vooraleer te worden uitgegeven, voorgelegd aan de diensten van het Gemeenschapsministerie ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Het is mij niet bekend dat de schoolagenda van de Europese Gemeenschap ook in andere scholen in Vlaanderen werd verspreid. Dergelijke vaststellingen behoren tot de bevoegdheid van de inspectie- en verificatiediensten van het Ministerie van Onderwijs. Behoudens de verspreiding van deze schoolagenda in het stedelijk onderwijs van Gent zijn mij geen andere signalen doorgegeven.
2. Deze schoolagenda (1989-1990) werd door de uitgeverij Actualquarto uitgegeven. Ik ben niet in het bezit van een exemplaar met betrekking tot het schooljaar 1990-1991.
3. Op de derde vraag van het geachte lid moet ik ontkennend antwoorden.

In verband met deze problematiek dient erop gewezen te worden dat bij circulaire van 5 juni 1989 betreffende de laakbare praktijken in de onderwijsinstellingen het gebruik van schoolagenda's met handelspubliciteit werd verboden.

**Vraag nr. 252 (zitting 1989-1990)
van 26 september 1990
van de heer A. LARIDON**

Tijdelijke leerkrachten — Uitbetaling wedde

Ik stel vast dat nog heel wat tijdelijke leerkrachten in

het voorbije schooljaar abnormaal lang op de uitbetaling van hun wedde hebben moeten wachten. Bij de meesten werd onder meer de wedde van september pas uitbetaald midden december en op 15 september hebben verscheidene tijdelijke leerkrachten nog hun wedde van augustus niet ontvangen.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. wat de reden is van deze abnormale vertraging ;
2. of er voor het lopende schooljaar dringende maatregelen zijn genomen of gepland om dergelijke vertragingen te vermijden ?

Antwoord

In het voorbije schooljaar was er geen veralgemeende vertraging bij de uitbetaling van de tijdelijke personeelsleden. Door de Besturen Beheer Personeel en de Departementale Informatiecel wordt bij het begin van ieder schooljaar een inspanning gedaan om de dossiers van tijdelijke leerkrachten, die begin van de maand op de weddediensten toekomen, nog op het einde van dezelfde maand in betaling te stellen. Wel wordt vastgesteld dat, ondanks veelvuldige onderrichtingen ter zake, dossiers nog te laat of onvolledig worden ingezonden, waardoor laattijdige betalingen niet kunnen worden vermeden.

Bij circulaire van 14 augustus 1990, referte 6070/90/18/0/68 werden de instellingshoofden nogmaals aange- maand, indien mogelijk, dagelijks alle volledige dossiers en ambtswijzigingen naar het departement in te zenden. Het spreekt namelijk vanzelf dat indien men wacht tot het begin van de volgende maand om alle nieuwe en wijzigende ambtsbevoegdheden mede te delen, de weddediensten onmogelijk de betaling van al deze personeelsleden op het einde van dezelfde maand kunnen verzekeren.

Daarenboven moeten de uitvoering van het informatiestuurplan en de komende reorganisatie van het departement ervoor zorgen, dat alle personeelsdossiers van één school of groep van scholen, door één enkele dienst en op geautomatiseerde wijze worden afgehandeld. Hierdoor zal de correcte betaling en de snelle dienstverlening aan scholen en leraren gevoelig worden verbeterd.

Vraag nr. 256 (zitting 1989-1990) van 28 september 1990 van de heer A. LARIDON

Leerlingenvervoer gemeenschapsonderwijs — Discriminatie

Ik verneem dat door toepassing van de ministeriële omzendbrief van 2 april 1990 er een discriminatie is ontstaan in het leerlingenvervoer van het gemeenschapsonderwijs.

Inderdaad, waar met het openbaar vervoer een kleuter jonger dan 5 jaar vergezeld van de oudere broer of zuster gratis vervoer krijgt, moet diezelfde kleuter in het gemeenschapsonderwijs met de schoolbus wel het vervoertarief betalen.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. of hij op de hoogte is van de discriminatoire gevolgen van zijn circulaire ;
2. of aan deze discriminatie een einde zal worden gesteld door het intrekken van bovenvermelde omzendbrief ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mede dat er geen discriminatie is ontstaan in het leerlingenvervoer van het gemeenschapsonderwijs vermits de leerlingen van de andere onderwijsnetten eveneens onderworpen zijn aan de bepalingen van het koninklijk besluit nummer 468 van 9 oktober 1986 waarbij het tarief openbaar vervoer werd opgelegd.

Wat het gratis kleutervervoer betreft kan ik er het geachte lid op wijzen dat het openbaar vervoer aan de gratis rijdende kleuter niet het comfort kan bieden van de schoolbus (onder andere geen garantie voor een afzonderlijke zitplaats, geen begeleiding, geen afhaling en afzetting van de kleuter aan de woning . . .) en dat dit gratis rijden slechts beperkt kan gebeuren. Er is bijgevolg geen discriminatie waaraan een einde moet worden gesteld.

Vraag nr. 258 (zitting 1989-1990) van 28 september 1990 van de heer R. VAN HOOLAND

Ministerie van Onderwijs — Informaticabeleid

Volgens persberichten (Knack van 22 augustus 1990) waarschuwt Anderson Consulting voor de mogelijke gevolgen van de totaal verouderde informatica-apparatuur van het Ministerie van Onderwijs, onder meer voor het wedde- en loonbeheer van ongeveer 150.000 leraarsgezinnen. Er zouden slechts 2 van de 25 voorzienne informatici van niveau 1 actief zijn. Er zou geen informaticaplan bestaan. Er is sprake van een „onaanvaardbaar risico”.

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister te vernemen :

1. in welke mate er een probleem bestaat ;
2. welke het investeringsplan is voor informatica van Onderwijs ;
3. het informatici-effectief, het betreffende kader en eventueel de wervingsplannen voor informatici.

Antwoord

Het globale antwoord ligt vervat in de beslissing van de Vlaamse Executieve van 3 oktober 1990. Met deze beslissing keurde de Vlaamse Executieve met eenparigheid het informatiestuurplan goed voor het departement Onderwijs.

Dit betekent dat men erkent dat er inderdaad een „onaanvaardbaar risico” bestaat op dit ogenblik. Door de geleidelijke realisatie van het stuurplan zal dit risico worden weggewerkt.

De Vlaamse Executieve gaat akkoord met een gemiddelde jaarlijkse meerkost gedurende 5 jaar van 183 miljoen frank om het informatiestuurplan te realiseren.

Met betrekking tot het informatici-effectief is het inderdaad zo dat er op dit ogenblik slechts 2 van de 25 voorziene informatici van niveau 1 actief zijn. De Vlaamse Executieve is akkoord voor de onmiddellijke werving van 4 informatici. Er wordt verder geopteerd voor een belangrijke inbreng van privé-informatici.

**Vraag nr. 259 (zitting 1989-1990)
van 28 september 1990
van de heer R. DESWAENE**

Keuzeverplichting godsdienstzedenleer — Omzendbrief van de Minister

Tijdens schoolvakantie deed de Raad van State uitspraak in een zaak die het verplicht levensbeschouwelijk onderricht op openbare scholen raakt. Naar aanleiding van een klacht van een getuige van Jehova werd geoordeeld dat het zonder meer handhaven van de keuzeplicht problematisch is. Ondertussen heeft de Minister van Onderwijs via een omzendbrief laten weten hoe hij „in afwachting van een regeling ten gronde” zal optreden. Andermaal wordt een systeem van keuzevrijstelling ingevoerd.

De omzendbrief roept enkele belangrijke vragen op.

1. Het handhaven van de keuzeplicht kan blijkens de tekst van de omzendbrief eventueel problemen opleveren voor „bepaalde overtuigingen”. Welke categorieën ouders vallen onder dat begrip ? Welke niet ?
2. Wat houdt concreet de vereiste „omstandig gemotiveerde” aanvraag in ? Wanneer is een aanvraag onvoldoende omstandig gemotiveerd, wanneer voldoende ? Hebben sinds 1986 door de Minister op dit vlak genomen beslissingen daarbij precedentwaarde ?
3. Welke criteria hanteert de geachte Minister bij het beoordelen van de voor dit schooljaar ingediende vrijstellingsaanvragen ? Wijken deze af van de criteria die voordien van toepassing waren ?
4. Verkeren bezwaarde ouders in de mogelijkheid kennis te nemen van de minimumvereisten waaraan de aanvraag moet voldoen en van de door de Minister gehanteerde beoordelingscriteria ?
5. De omzendbrief stelt : „In ieder geval wordt in afwijking van een eventuele vrijstelling van de keuze een levensbeschouwelijke cursus gevolgd”.

Kan aan ouders die zich blijkens hun aanvraag niet kunnen vinden in het aangeboden pakket levensbeschouwelijke vakken, worden gevraagd deze voorlopige keuze te doen ?

Is het dwingen tot deze „voorlopige” keuze, anders dan de normale keuze, wel in overeenstemming met de blijkens de omzendbrief te respecteren artikelen van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens ?

6. De nu ingevoerde mogelijkheid tot vrijstelling heeft nog geen definitief karakter. Kan de geachte Minister aangeven welke de krachtlijnen zijn van de aangekondigde „regeling ten gronde” en binnen welke termijn deze regeling haar beslag zal krijgen ?

7. Zal de nieuwe regeling, die mogelijk afwijkt van de in de schoolpactwet vastgelegde regels, aan deze Raad worden voorgelegd als ontwerp-decreet ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

Overeenkomstig de bepalingen van het ministerieel rondschriven van 3 september 1984, worden de officiële onderwijsinstellingen verondersteld aan de gezinshoofden, de personen die de minderjarigen onder bewaring hebben en — thans ook — de meerderjarige leerplichtigen alle informatie te verstrekken die betrekking heeft op de keuzemogelijkheden inzake de cursussen godsdienst en niet-confessionele zedenleer. Vermits de ministeriële omzendbrief JUR/DP/VH, waarop het geachte lid alludeert, dateert van 25 juli 1990, mag worden verwacht dat de belanghebbenden tijdig in kennis konden worden gesteld van de optie om ook een omstandig gemotiveerde vrijstelling bij het Ministerie van Onderwijs, via de betrokken instellingen, in te dienen. Aangezien bedoelde aanvragen daarenboven door de administratie prioritair worden behandeld, lijkt de regeling verantwoord dat, in afwachting van een beslissing ter zake, de leerling ertoe gehouden is een cursus godsdienst of niet-confessionele zedenleer, naar keuze, alsnog bij te wonen.

Elke aanvraag dient vergezeld te gaan van een omstandige motivering. Na overleg met mijn administratie werd bepaald dat aan deze voorwaarde wordt voldaan van zodra de aanvraag op zijn minst enige indicatie bevat over de godsdienstige of filosofische overtuiging van de leerling die het niet volgen van het vak godsdienst (met name één der erkende godsdiensten) of niet-confessionele-zedenleer verrechtvaardigt. Er moet immers te allen tijde worden vermeden dat misbruik zou worden gemaakt van de vrijstellingsmogelijkheid, louter met de bedoeling het wekelijks leerprogramma en lesvolume in hoofde van de leerling te verminderen (een leerling die vrijstelling verkrijgt moet immers slechts vervangende studie verrichten). Het zonder meer ingaan op vrijstellingsverzoeken zou uiteindelijk de hele procedure tot een gewone formaliteit herleiden en derhalve afbreuk doen aan de in de reglementering vastgelegde definitie van de regelmatige leerling, dit is een leerling die niet enkel aan de toelatingsvoorwaarden tot de studies beantwoordt, doch evenzeer alle vakken en oefeningen van het leerjaar en de onderverdeling waarvoor hij is ingeschreven daadwerkelijk volgt.

De schoolpactwetgeving stelt precies dat in het officieel onderwijs de cursus godsdienst of niet-confessionele zedenleer op de lessentabel dient voor te komen. In het recente decreet van de Vlaamse Raad van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II, waarin de nieuwe eenvormige structuur van het voltijds secundair onderwijs is bepaald, worden ook in de voor alle leerlingen

verplichte basisvorming deze vakken hernomen en zelfs uitgebreid tot de instellingen van het gesubsidieerd vrij onderwijs (hoewel daar, naast godsdienst of niet-confessionele zedenleer, ook een keuze mag worden gemaakt tussen de vakken eigen cultuur en religie en cultuurbeschouwing).

De desbetreffende problematiek is het voorwerp van een nieuwe procedure (verzoekschrift tot schorsing) bij de Raad van State. Het spreekt vanzelf dat met het oog op een regeling ten gronde met alle elementen van deze (eventueel nieuwe) uitspraak van de Raad van State rekening dient te worden gehouden.

**Vraag nr. 260 (zitting 1989-1990)
van 28 september 1990
van de heer R. DESWAENE**

Terbeschikkingstelling — Afstand van wachtgeld

Bij de reglementering van terbeschikkingstelling in het onderwijs is voorzien dat afstand kan worden gedaan van de wachtwedde.

Ik verneem dat dit niet mogelijk is voor personeelsleden tewerkgesteld in de psyche-medisch-sociale centra (PMS-centra).

1. Is dit inderdaad zo ?
2. Indien ja, zal de geachte Minister deze discriminatie ongedaan maken ?

Antwoord

Een ter beschikking gesteld personeelslid van de gesubsidieerde instellingen waar onderricht wordt verstrekt op het voorschools, het lager, het secundair en het hoger niveau kan, in toepassing van artikel 3, § 5 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 juli 1989 betreffende de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie, de wedertewerkstelling en de toekenning van een wachtweddetoelage in het gesubsidieerd onderwijs, tijdelijk afstand doen van zijn recht op de financiële voordelen, hem toegekend op grond van artikel 2, § 1 en 2 van genoemd besluit.

Ook de personeelsleden uit het gemeenschapsonderwijs, die niet wensen om tijdelijk gereffecteerd of wedertewerkgesteld te worden, kunnen, met behoud van de administratieve toestand, vrijwillig afstand doen van wachtgeld of dat deel van de wedde dat overeenkomt met het prestatiegedeelte waarvoor ze boventallig zijn.

In de reglementering inzake de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, reffectatie, wedertewerkstelling en toekenning van wachtweddetoelage aan de gesubsidieerde leden van het technisch personeel van de gesubsidieerde PMS-centra en aan de leden van het technisch personeel van de PMS-centra van het gemeenschapsonderwijs is de afstand van de wachtweddetoelage, respectievelijk het wachtgeld voor boventallige personeelsleden niet voorzien.

De technische personeelsleden die in de PMS-centra van het gemeenschapsonderwijs, respectievelijk de ge-

subsidieerde PMS-centra, ter beschikking zijn gesteld wegens ontstentenis van betrekking en die niet wensen om tijdelijk te worden gereffecteerd of wedertewerkgesteld kunnen een terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden aanvragen.

Tijdens de terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden kan eveneens geen aanspraak worden gemaakt op een wachtweddetoelage of wachtgeld. Bij afstand van wachtgeld, voor personeelsleden uit het onderwijs bevinden de betrokkenen zich eveneens in de administratieve stand terbeschikkingstelling.

Weliswaar wordt er bij de terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden een beperking opgelegd van vijf jaar, terwijl afstand van wachtgeld in principe onbeperkt van duur is.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN EN VERKEER

**Vraag nr. 160 (zitting 1989-1990)
van 3 april 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN**

Publiciteitspanelen langs de weg — Resultaten van het overleg

Bij de begrotingsbespreking in de bevoegde Commissie van de Vlaamse Raad heeft de geachte Minister zijn voornemen meegedeeld om overleg te plegen met zijn collega van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting in verband met de publiciteitspanelen langs de weg.

Wat is het resultaat van dit overleg ? Wordt er nu strenger opgetreden tegen overtredingen van de koninklijke besluit die deze zaak regelen ? Kan de geachte Minister dit aantonen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het hierna volgend antwoord te verstrekken.

De reclame langs de wegen wordt gereguleerd door het koninklijk besluit van 14 december 1959. Door mijn diensten wordt alleen een advies verstrekt betreffende de inplanting langs gewestwegen. Het ruimtelijk aspect behoort tot de bevoegdheid van mijn collega van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

In 1988 werd door de heer Beysen, toenmalig Gemeenschapsminister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening, een werkgroep opgestart teneinde het koninklijk besluit van 14 december 1959 aan te passen.

Vermits de werking van deze werkgroep ondertussen stilgevallen is, heb ik aan mijn achtbare collega, de heer Waltniel, gevraagd om deze werkgroep terug op te starten.

Vermits een overleg dus nog niet officieel van start is gegaan, kan, voorlopig, op de door het geachte lid concreet gestelde vraag die hierop betrekking heeft

nog geen antwoord worden gegeven. Aangaande het optreden tegen de overtredingen dient de vraag gesteld aan mijn achtbare collega, de heer Walt Niel.

**Vraag nr. 237 (zitting 1989-1990)
van 30 augustus 1990
van de heer G. CARDOEN**

Toeristische attracties in Vlaams Brabant — Wegwijzers

Zowel de Zennestreek als het Pajottenland hebben heel wat bezienswaardigheden te bieden.

Het komt er vooral op aan deze toeristische attractiepunten in steden en gemeenten vanop de meeste gewestwegen met aangepaste signalisatieborden duidelijk kenbaar te maken.

De gemeente Zoutleeuw bijvoorbeeld wordt langs de druk bereden wegen duidelijk met toeristische wegwijzers aangeduid.

Langs de autoweg Brussel-Parijs vinden we nergens een toeristisch of publicitair bord dat verwijst naar de stad Halle, terwijl deze stad toch wat te bieden heeft. Denken wij maar aan de rijkdom aan gebouwen en monumenten.

Kan hier geen oplossing voor worden gevonden? Kan ook voor geheel Vlaams Brabant niet worden onderzocht langs welke gewestwegen toeristische wegwijzers moeten worden aangebracht?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat ik een werkgroep belast heb met het opstellen van criteria voor het bepalen van de gebieden of steden met toeristische bezienswaardigheden die in het Vlaams Gewest in aanmerking komen om langs de autosnelwegen met bruine borden te worden gesignaleerd.

Toeristische wegwijzers worden langs de gewone gewestwegen in Vlaams Brabant, zoals in het ganse Vlaamse Gewest, geplaatst overeenkomstig artikel 12.9.1 van het ministerieel besluit van 11 oktober 1976, waarbij de minimum afmetingen en de bijzondere plaatsingsvoorwaarden van de verkeerstekens worden bepaald.

**Vraag nr. 238
van 3 september 1990
van de heer C. LISABETH**

Rijksweg Gent-Oudenaarde — Kruispunt Pontweg-Gavereweg in Nazareth

Door de Verkeerscommissie van Nazareth werd in 1989 aan de diensten van de geachte Minister voorgesteld om op de bijzondere gevaarlijke rijksweg Gent-Oudenaarde een geëigende signalisatie te voorzien ter hoogte van de Pontweg en de Gavereweg in Nazareth. Het voorstel bestond erin ter hoogte van dit kruispunt een eigen rijstrook te voorzien voor het verkeer dat moet afslaan naar beide genoemde wegen. Aan de Verkeerscommissie is meegedeeld dat **de diensten van de Minister** dit voorstel genegen zouden zijn.

Graag wil ik de geachte Gemeenschapsminister vragen of en wanneer hieraan uitvoering kan worden gegeven.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat tijdens recente besprekingen tussen het gemeentebestuur van Nazareth, de rijkswacht en mijn diensten werd voorgesteld om de doorsteek in de middenberm van de N 60, ter hoogte van het kruispunt met de Pontweg en Gavereweg, af te schaffen.

De verkeersafwikkeling kan alsdan gebeuren via het kruispunt N 60 - N 35 gesitueerd op ongeveer 460 meter in de richting Oudenaarde en via het kruispunt N 60 Bermstraat gelegen op ongeveer 540 meter in de richting Gent.

**Vraag nr. 251 (zitting 1989-1990)
van 17 september 1990
van de heer M. DESUTTER**

Weg Komen-Geluwe — Aftakking naar industriezone van Menen

De aftakking van de weg Komen-Geluwe naar de industriezone van Menen maakt deel uit van het project voor de aanleg van een nieuwe weg Komen-Geluwe.

Graag vernam ik van de geachte minister hoever het met dit ontwerp staat.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat een voorontwerp van de aftakking van de N 58 naar de industriezone van Menen is opgesteld.

Het eigenlijk ontwerp werd nog niet opgesteld. Aan de administratie werd gevraagd een verkeerstechnische en verkeerseconomische studie voor te leggen ter verantwoording van de westelijke ring rond Menen met aansluiting op de A 19.

Er werd tevens opdracht gegeven na te gaan of meerdere tracés mogelijk zijn.

**Vraag nr. 254 (zitting 1989-1990)
van 17 september 1990
van de heer J. VALKENIERS**

NM VB — Overtreding taalwetgeving

Reeds sedert 1975 wordt aan de Nationale Maatschappij van de Buurtspoorwegen (NMVB) gevraagd dat de autobuslijn La Panne — Coxyde (komende uit Duinkerke) op Belgisch grondgebied zou worden gewijzigd in De Panne — Koksijde.

Volgens de de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) wordt hier de taalwetgeving in bestuurszaken overtreden. De voertuigen die België binnenkomen mogen uitsluitend voorzien zijn van Nederlandstalige benamingen.

De Maatschappij is van slechte wil en weigert iets te veranderen.

Graag kreeg ik het standpunt van de geachte Minister.

Antwoord

De exploitatie van de lijn De Panne-Koksijde valt niet onder de bevoegdheid van de NMBS, derhalve kon deze maatschappij dan ook geen gevolg geven.

Deze lijn is inderdaad gemachtigd aan de NMVB met de Franse firma SNC Carians Littoral uit Calais als exploitant.

De NMVB zal bedoelde exploitant schriftelijk aanmanen het algemeen lastencohier ter zake te eerbiedigen, inzonderheid artikel 5, waarin duidelijk vermeld staat dat de administratieve taalwetgeving dient te worden gerespecteerd.

Vraag nr. 265 (zitting 1989-1990) van 21 september 1990 van de heer J. CUYVERS

Leefmilieu — Invoering van een bypass-micro-oliefilter

Uit de VBO-mededelingen nummer 10, 1990, pagina 759-761 verneem ik dat de introductie van een bypass-micro-oliefilter voor alle motoren en hydraulische systemen een reeks voordelen oplevert. De internationale praktijk leert dat de besparingen op de onderhoudskosten zo groot zijn dat de investering in het algemeen binnen het jaar wordt terug verdiend. Daarnaast wordt de hoeveelheid afvalolie, die zoals de geachte Minister wel weet, heel wat milieuproblemen oplevert, in aanzienlijke mate beperkt. Deze ontlasting van het leefmilieu gaat gepaard met minder verbruik van schaarse aardolie en een vermindering van de invoerzijde op onze betalingsbalans.

Graag verneem ik van de geachte Minister welke maatregelen er zijn genomen en tegen welke datum om motoren- en wagenpark en eventueel de grote hydraulische systemen met deze bypass-micro-oliefilter te doen uitrusten.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsminister gesteld.

Antwoord

Een tweetal jaren terug werden door verschillende firma's microfilters aangeboden (onder andere Filtrail uit Antwerpen en RRR-Exalutul uit Brussel) met het argument dat het aantal kilometers tussen twee olieerversingen drastisch kon worden verhoogd (van 20.000 naar 100.000 kilometer).

Omwille van de ogenschijnlijk grote besparingen en de ontlasting van het milieu, werd de eventuele toepassing grondig onderzocht.

De studie gaf volgende besluiten :

— het monteren van een micro-filter in by-pass is mogelijk zonder nadelige invloed op de motor ;

— de montage van een micro-filter is geen reden om het aantal kilometers tussen de olieerversingen te verhogen. Inderdaad, de reden waarom periodisch de motorolie dient te worden ververs, ligt niet in het „vuil” worden van de olie, maar wel in de afname van de werking der additieven die in de olie nodig zijn om aan alle eisen in de moderne motor te kunnen voldoen ;

— het monteren van een micro-filter heeft geen invloed op de levensduur van de motoren. Dit werd afgeleid uit een onderzoek bij olieanalyse met motoren die wel en motoren die niet uitgerust waren met microfilter ;

— nog in dit verband dient aangehaald dat MAN zich tegen de montage van dergelijke filters heeft verzet met als sanctie het verlies van de waarborg.

Er dient nog te worden opgemerkt dat de belasting van het milieu door aflatolie zeer beperkt is bij de Nationale Maatschappij van de Buurtspoorwegen (NMVB). Inderdaad, praktisch alle aflatolie wordt opgespaard om in de winter de installaties te verwarmen door middel van speciaal daarvoor ingerichte verwarmingseenheden. Uit milieutechnisch standpunt zou het verlengen van de olieerversingen tot een nul-operatie leiden : de uitgespaarde aflatolie zou dan door dezelfde hoeveelheid stookolie dienen te worden vervangen.

Vraag nr. 269 (zitting 1989-1990) van 25 september 1990 van de heer J. CUYVERS

Gebruik geluidsarm beton — Aanbesteding nieuwe wegen

De samenstelling van het beton beïnvloedt in sterke mate de aard en de hoeveelheid lawaai veroorzaakt door het verkeer op de weg. De klachten over lawaaihinder worden steeds sterker, de stiltegebieden in Vlaanderen steeds zeldzamer. De verplichte invoering van geluidsarm beton kan de problematiek van de lawaaihinder veroorzaakt door wegverkeer terugdringen, naast de invoering van een striktere snelheidsbeperking tot 100 kilometer per uur op autosnelwegen en drie- en viervakswegen.

Graag verneem ik van de geachte Minister in welke mate de verplichting gebruik te maken van geluidsarm beton en/of fluiterasfalt is opgelegd via het Vlaams typebestek voor aanbestedingen van nieuwe wegen en van herstellwegen in stadscentra, stedelijke agglomeraties en in landelijke gebieden.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat drainerend asfalt (fluiterasfalt) zal worden opgenomen in het standaard bestek voor de Vlaamse gewestwegen. In bestaande omzendbrieven wordt dit asfalt evenwel reeds beschreven.

Het geluidsarm beton is nog in experimenteel stadium. Uitgewassen beton kan geluidarmer worden gemaakt door het wijzigen, verkleinen van de grootste granulaten. Ook kan een geluidswinst worden geboekt door de vlakheid beter te verzorgen.

Het open beton werd nog niet gebruikt in België. De Nederlandse experimenten zijn echter ongunstiger dan verwacht, vooral voor de structurele kenmerken.

**Vraag nr. 271 (zitting 1989-1990)
van 25 september 1990
van de heer E. VAN VAERENBERGH**

Overdracht overheidsinstellingen — Rijksinstituut voor Grondmechanica

De wet van 26 juni 1990 regelt de overdracht van overheidsinstellingen die opereren op bevoegdheidsdomeinen die bij de jongste staatsvorming naar de Gewesten en Gemeenschappen zijn overgedragen, waaronder het Rijksinstituut voor Grondmechanica. Het betrokken instituut werd aldus opgesplitst naar de drie Gewesten toe.

Kan de geachte Minister meedelen :

1. op welke basis dit is geschied ;
2. wie waar naartoe werd overgeheveld ;
3. hoe de huidige samenstelling en werking van het Vlaams Instituut voor Grondmechanica is ?

Antwoord

Volgens artikel 5 van de wet van 26 juni 1990 zal de overdracht aan het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijke Gewest van de taken, de personeelsleden, de goederen, de rechten en verplichtingen van het Rijksinstituut voor Grondmechanica worden geregeld bij een in Ministerraad overleg koninklijk besluit. Dit besluit zal worden genomen na advies van de betrokken Executieven.

Daar het voormelde koninklijk besluit momenteel nog niet is uitgevaardigd, werd evenmin reeds een nominatief overdrachtsbesluit getroffen. Het is wel de bedoeling om van het huidig personeelsbestand 54 personeelsleden over te dragen naar het Vlaamse Gewest en de overige 18 naar het Waalse Gewest.

Wat het gedeelte van het Rijksinstituut aangaat dat wordt overgedragen naar het Vlaamse Gewest, zal de toekomstige werking niet fundamenteel verschillen van de huidige situatie. De overgedragen personeelsleden zullen na afschaffing van het Rijksinstituut worden geïntegreerd in het Bestuur Geotechniek, waar ze met gelijkaardige taken zullen worden belast. Het Bestuur Geotechniek zal één van de vier onderdelen vormen van de Administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten. Het ligt niet in de bedoeling om een Vlaams Instituut voor Grondmechanica op te richten.

Voor het gedeelte van het Rijksinstituut voor Grondmechanica dat wordt overgedragen naar het Waalse Gewest, ben ik niet bevoegd om het geachte lid een antwoord te verstrekken. Bijkomende inlichtingen in dit verband kunnen worden ingewonnen bij de bevoegde Gewestminister.

**Vraag nr. 273 (zitting 1989-1990)
van 2 oktober 1990
van de heer G. CARDOEN**

Dorpsplein Denderwindeke — Verkeersgevaarlijke situatie

Naar ik heb vernomen zou het renovatieproject van het dorpsplein Denderwinde (Ninove) in zijn eindfase zijn getreden. Niettemin vraagt deze verkeersgevaarlijke situatie een dringende oplossing.

Een vijftal meter lager dan het dorpsplein ter hoogte van de splitsing N 255 en Linkebeekstraat, zijn meerdere zware verkeersongevallen gebeurd.

Recentelijk nog verloren twee jonge mensen daar het leven bij een autobotsing. Het is mijn overtuiging dat men niet kan wachten tot de globale verbeteringswerken om tot een afdoende oplossing te komen.

Is de geachte Minister op de hoogte van deze verkeersgevaarlijke situatie ?

Zal de geachte Minister ingaan op mijn verzoek en zal hij met de hoogste prioriteit een oplossing uitwerken ? Zo ja, door welke maatregelen en tegen welke uitvoeringsdatum ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

Ik deel de bezorgdheid van het geachte lid in verband met de doortocht van Denderwindeke maar ik heb de eer hem mee te delen dat het ontwerp-investeringsprogramma 1991 de herinrichting van de gewestweg N 255 in de doortocht van Denderwindeke voorziet. De herinrichting van het kruispunt met de Linkebeekstraat is in dit ontwerp vervat.

Het lijkt me niet aangewezen om in afwachting van de geplande werken nog tussentijdse verbeteringswerken door te voeren.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74,5)

J. LENSSENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN WELZIJN EN GEZIN

**Vraag nr. 79 (zitting 1989-1990)
van 8 oktober 1990
van mevrouw M. VOGELS**

Welzijnzorginstellingen Vlaanderen — Profiel

Soms denken Vlamingen dat hun aanwezigheid in Brussel zich vooral moet uiten via grote gebouwen. Veel essentiëler vooral voor de Brusselse Vlamingen zelf is het feit dat zij te allen tijde beroep kunnen doen op een Vlaamse hulpverlening.

Kan de geachte Minister mij in verband met de volgende gesubsidieerde welzijnszorginstellingen in de Vlaamse Gemeenschap (opgesplitst naar enerzijds het Vlaamse, anders het Brusselse Gewest) :

- de centra voor maatschappelijk werk (CWM) ;
- de consultatiebureaus voor levens- en gezinsvragen (CLG) ;
- de jongerenadviescentra (JAC) ;
- het forensisch welzijnswerk ;

antwoorden op volgende vragen ?

1. Hoeveel uren in totaal per week zijn deze centra toegankelijk voor het publiek en hoe zijn deze uren gespreid over welk aantal adressen (onthaalplaatsen) ?
2. Welk van deze openingsuren op werkdagen is te situeren buiten de klassieke kantooruren (vóór 9 uur en na 17 uur) en hoe zijn deze uren gespreid over welk aantal adressen (onthaalplaatsen) ?
3. Welk aandeel van deze openingsuren is te situeren tijdens het weekend en hoe zijn deze weekendopeningsuren gespreid over welk aantal adressen (onthaalplaatsen) ?

Bovendien wou ik graag vernemen of er naast deze particuliere gesubsidieerde welzijnszorgcentra analoge openbare diensten voor het publiek toegankelijk zijn buiten de kantooruren (op werkdagen) en tijdens het weekend en zo ja, hoeveel, op hoeveel adressen (onthaalplaatsen) en met hoeveel openingsuren.

Ten slotte zou ik het op prijs stellen te vernemen of er nog andere door de Gemeenschapsminister gesubsidieerde extramurale voorzieningen inzake „bijstand aan personen” (naast het hoger vernoemde) voor het publiek toegankelijk zijn buiten de kantooruren (op werkdagen) en tijdens het weekend en zo ja, met hoeveel openingsuren en op hoeveel adressen (onthaalplaatsen).

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 399 (zitting 1989-1990)
van 2 oktober 1990
van de heer J. CUYVERS

Benelux-boten te Gent — Storend lawaai

Vanuit het centrum van Gent vertrekken in het toeristisch seizoen (mei tot en met september) regelmatig ook 's nachts Benelux-boten voor toeristische uitstapen. Momenteel telt de vloot zeven boten. De omwonenden klagen over toename van storend lawaai door de uitbreiding van de vloot, maar vooral omwille van het feit dat de motoren vooraf anderhalf à drie uur draaien, om te vertrekken met frisgekoelde dranken voor de passagiers.

De omwonenden hebben een gesprek gehad met de reder. Toen ze hem vroegen of het niet mogelijk was de motoren slechts een half uur vooraf te laten draaien, antwoordde de reder dat ze dan maar moesten verhuizen indien dit voor hen te veel lawaai veroorzaakte.

Graag verneem ik van de geachte Minister het volgende.

1. Voorziet de huidige exploitatievergunning van de rederij een beperking van de opwarmtijd voor motoren ? Zo ja, welke ? Zo neen, waarom niet ?
2. Welke maatregelen worden aan de rederij opgelegd om de lawaai-overlast voor de omwonenden te beperken. Gaan deze maatregelen het volgend seizoen effectief zijn ?
3. Zullen de op te leggen maatregelen strenger zijn voor de nachtelijke rondvaarten ? 's Nachts, zelfs in een stad als Gent, is het achtergrondlawaai beduidend minder dan overdag, waardoor het lawaai van de draaiende motoren als storender wordt ervaren.

Vraag nr. 400 (zitting 1989-1990)
van 2 oktober 1990
van de heer J. CUYVERS

Meetgegevens SO₂, NOX en OZON — Openbaarheid

Volgens een krantebericht van 25 september 1990 deelt het Brusselse Staatssecretariaat voor Leefmilieu elke dag aan elke geïnteresseerde via de telefoon de meetgegevens mee voor de meetnetten van SO₂, NOX en OZON.

Klopt dit krantebericht ?

Indien ja, vernam ik graag van de geachte Minister waarom in Vlaanderen de openbaarheid van de meetgegevens van SO₂, NOX en OZON niet in dezelfde mate wordt gerealiseerd als in Brussel.

Vraag nr. 401 (zitting 1989-1990)
van 2 oktober 1990
van de heer J. VALKENIERS

Vergunning NV Car Design — Bezwaren en controle

De Bestendige Deputatie van de Provincie Brabant besliste onder bepaalde voorwaarden een vergunning te verlenen aan de NV Car Design in de gemeente Sint-Genesius-Rode. Bij het onderzoek de comode en incommodo werden omwille van de risico's in het woongebied verschillende bezwaren ingediend tegen de vestiging van dit bedrijf.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. of met de ingediende bezwaren rekening wordt gehouden op het gebied van geluidshinder, brandgevaar, bodemverontreiniging en luchtverontreiniging ;
2. of de overheid in staat is controles uit te oefenen op de naleving van de voorwaarden die zijn opgelegd voor de vestiging van dit bedrijf ?

Het zou immers geen zin hebben strenge voorwaarden voor te schrijven aan dit en andere kleinschalige schadelijke bedrijven wanneer men bij voorbaat weet dat de overheid noch het personeel noch de tijd noch de middelen heeft om regelmatig controle uit te oefenen op de naleving van de voorwaarden die dezelfde overheid heeft verbonden aan de oprichting van het bedrijf.

**Vraag nr. 402 (zitting 1989-1990)
van 2 oktober 1990
van de heer J. VALKENIERS**

Firma Bistrial Belgium — Overbrenging naar industriezone

In de deelgemeente Buizingen werd door de firma Bistrial Belgium (fabrikant van wafels) een aanvraag ingediend voor de herinrichting van de grondstoffenopslag en het onderhoudsatelier.

In feite betreft deze aanvraag de regularisatie van een bestaande toestand. Deze fabriek was oorspronkelijk een ambachtelijk bedrijfje midden in een dichte woonwijk. Op dezelfde plaats is zij thans uitgegroeid tot een volledig geïndustrialiseerd bedrijf waar elke dag tussen 3 en 22 uur, 1.500.000 wafels worden gebakken. Naast de hinder op het gebied van geluid, geur en verkeer bestaat er ook een reëel explosiegevaar.

De — overigens prijzenswaardige — groei van dit bedrijf zou logischerwijze aanleiding moeten zijn voor het overbrengen naar een industriezone.

Graag had ik hieromtrent de mening van de geachte Minister.

**Vraag nr. 406 (zitting 1989-1990)
van 3 oktober 1990
van de heer W. KUIJPERS**

Walenbos te Houwaart — Verblijfplaatsplan

Is de geachte Minister ervan op de hoogte dat er voor het Walenbos te Houwaart een tweede verblijfplaatsplan (caravaning) wordt vooropgesteld ?

Zo ja, wat is het standpunt van de geachte Minister ter zake ?

**Vraag nr. 410 (1989-1990)
van 3 oktober 1990
van de heer W. KUIJPERS**

Afvalwater Tessenderlo — Afvoer naar de Demer

Het vervuilde afvalwater van Tessenderlo en omgeving vormt een zwaar probleem bij de bezoedeling van de Laakbeek.

Graag vernam ik van de geachte Minister of hij plannen in voorbereiding heeft om dit water door te sluizen naar de reeds sterk vervuilde Demer. Zo ja, welke maatregelen neemt de Minister om de waterkwaliteit te verbeteren ?

**Vraag nr. 411 (zitting 1989-1990)
van 4 oktober 1990
van de heer J. GABRIELS**

CITES-specimen — Uitreiken van vergunningen

Sinds de ratificatie van de conventie van Washington werden in België, specimina, die op de bijlage 1 van de CITES zijn geplaatst, ingevoerd. Zo werden aan de hand van CITES-invoervergunning 2-AII-4395/88 meerdere specimina ingevoerd. CITES-uitvoervergunningen en certificaten voor in gevangenschap verkregen produkten van hoger omschreven specimina werden op 26-27 mei 1990 aangevraagd aan de bevoegde instantie. Gezien de hoge bederfbaarheid van deze produkten was het van belang dat de hierboven omschreven CITES-aanvragen door de bevoegde instantie tijdig werden behandeld. Als gevolg van het niet-tijdig behandelen zijn alle produkten, zoals omschreven op de respectieve CITES-aanvraagformulieren, teloor gegaan.

Daarom hadden wij graag van de geachte Minister vernomen :

1. waarom de CITES-uitvoervergunningen en certificaten voor deze in gevangenschap verkregen produkten van hoger omschreven specimina niet tijdig werden uitgereikt ;
2. wie verantwoordelijk is voor de schade veroorzaakt door het niet tijdig uitreiken van de respectieve CITES-uitvoervergunningen en certificaten voor deze in gevangenschap verkregen produkten van hoger omschreven specimina en wie die schade zal dragen.

**Vraag nr. 412 (zitting 1989-1990)
van 10 oktober 1990
van de heer J. VAN EETVELT**

De Vliet — Verbetering waterkwaliteit

De ecologische toestand van de Vliet blijkt zorgwekkend, zowel wat de waterkwaliteit als de waterkwantiteit betreft.

Op kwalitatief vlak wordt vanaf de bovenloop van de rivier een dermate grote vervuiling vastgesteld dat het zelfreinigend vermogen ruim wordt overschreden. Bovendien zou het algemeen waterzuiveringsprogramma (AWP) — niveau 2 — van het Vlaamse Gewest hebben aangetoond, dat naast de huishoudelijke verontreiniging, een aantal bedrijven mee aan de basis ligt van een belangrijke bijkomende vervuiling. Zo wordt de Vliet stilaan als open riool gecatalogeerd.

Ook op het vlak van de waterkwantiteit is de toestand alarmerend. Het pompgemaal ter hoogte van de monding heeft een einde gemaakt aan de getijdenwerking en het overstromingsgevaar uitgesloten. Deze positieve vaststelling heeft echter ook enkele schaduwzijden. Zo wordt het verdunningseffect van de vervuiling door eb en vloed verhinderd. Bovendien wordt de reukhinder bij de monding stilaan ondraaglijk.

Kan de geachte Gemeenschapsminister, overtuigd van bovenvermelde problematiek en rekening houdend met de doelstellingen van de Vlaamse en de nationale

overheid tot het verbeteren van de Vlaamse oppervlaktewateren, mij meedelen wat de resultaten zijn van het onderzoek (niveau 3) over de Vliet in het algemeen waterzuiveringsprogramma ?

Graag kreeg ik ook van de geachte Minister een overzicht van de beleidsmaatregelen om te komen tot een verbetering van de waterkwaliteit en een sanering van de reukhinder.

Bovendien vernam ik graag van de geachte Minister of ook de betrokken vervuulende bedrijven werden gecontacteerd teneinde maatregelen uit te dokteren die zouden kunnen leiden tot een kwalitatieve verbetering van de Vliet die, ondanks de zware vervuiling, toch een hoge potentiële biologische waarde heeft (al was het maar omdat de structurele diversiteit over grote delen van haar verloop intact is gebleven).

**Vraag nr. 413 (zitting 1989-1990)
van 10 oktober 1990
van mevrouw O. LEFEBER**

Geluidshinder — Militaire vliegtuigen

In het antwoord op mijn vraag nummer 135 van 1 februari 1989 (Vr. en Antw., Vl. R., 1988-1989, Nr. 7 van 13 maart 1989, bladzijde 220) lees ik dat het Vlaamse Gewest niet bevoegd is voor de problematiek aangaande geluidshinder veroorzaakt door militaire vliegtuigen.

Uit het antwoord op mijn vraag aan de Staatssecretaris voor Leefmilieu en Maatschappelijke -Emancipatie nummer 197 van 20 maart 1990 (Vr. en Antw., Kamer, 1989-1990, Nr. 121 van 31 juni 1990, bladzijde 9906) blijkt dat, met toepassing van de bijzondere wet op de hervorming van de instellingen van 8 augustus 1980, de controle op de toepassing van de wet op de geluidshinder inderdaad behoort tot de bevoegdheid van de Gewesten.

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij op volgende vragen te willen antwoorden ?

1. Worden er door de diensten van de geachte Minister metingen gedaan om lawaai- of geluidshinder veroorzaakt door laagvliegende militaire gevechtsvliegtuigen vast te stellen ?
2. Indien vraag 1 niet bevestigend is, wanneer zullen de diensten van de geachte Minister starten met het onderzoek naar de invloed van het lawaai op de gezondheid, de gedragingen en het welzijn van de bevolking ?
3. Wanneer zal worden gestart met de coördinatie van het onderzoek naar efficiënte middelen om de geluidshinder van laagvliegende militaire (gevechts)vliegtuigen boven scholen, ziekenhuizen, bejaardentehuizen, recreatiecentra en bewoonde wijken te voorkomen ?

**Vraag nr. 414 (zitting 1989-1990)
van 12 oktober 1990
van de heer J. CUYVERS**

Verhoogde ozonconcentratie — Maatregelen

In juli van dit jaar maakte het kabinet van de Staatsse-

cretaris voor Leefmilieu een draaiboek bekend getiteld „Ozon op leefniveau. Wat te doen bij verhoogde ozonconcentraties”. Ondertussen hebben de feiten aangevoerd dat dit draaiboek de Gentse bevolking niet heeft kunnen beschermen tegen de nadelige gevolgen van de overschrijdingen van de normen van deze zomer. Daarom heeft de gemeenteraad van Gent in zitting van 18 september 1990 een ozonmotie goedgekeurd die uitging van de AGALEV-fractie. Conform artikel 2 van de motie werd de tekst ervan aan de geachte Minister als betrokken instantie opgestuurd.

Kan de geachte Minister antwoorden op volgende vragen ?

1. Zullen de betrokken lokale instanties in het vervolg ook opgenomen worden in de ozon-overlegstructuur (artikel 1, punt 1 van de motie) ?
2. Zullen de meetgegevens en de prognoses inzake luchtverontreiniging permanent aan de betrokken gemeenten worden meegedeeld (artikel 1, punt 2) ?
3. Zullen de normen voor de alarmfase verstrengen aangezien voortdurende ozonconcentraties van 160 microgram per kubieke meter negatieve gevolgen kunnen hebben voor kinderen en carapatiënten (artikel 1, punt 3) ?
4. Wordt de efficiëntie van het actieplan verhoogd (artikel 1, punt 3) ?
5. Wordt het aantal meetposten voor ozon op leefniveau in het Gentse uitgebreid (momenteel staat er maar één meetpost te Sint-Kruis-Winkel) ?

**Vraag nr. 415 (zitting 1989-1990)
van 12 oktober 1990
van de heer J. CUYVERS**

Ghent Coal Terminal — Stofhinder

Ghent Coal Terminal slaat enorme partijen steenkool op en om. Inwoners van de buurt klagen over de grote hoeveelheden stof die van de opslagplaatsen vrijkomen (vooral bij winderig weer) alsook na het vervoer met open vrachtwagens.

Graag verneem ik van de geachte Minister wanneer en welke maatregelen hij heeft genomen om de emissie van stof te verminderen zowel wat de opslagplaatsen als het wegtransport betreft.

Behoort het natspuiten van de open kolenvoorraad en het verplicht vervoer in zakken of met gesloten laatrijtuimen tot de maatregelen ? Wanneer en door wie is een evaluatie gebeurd van de saneringsmaatregelen ? In welke mate is de emissie van stof door het bedrijf in absolute cijfers dit jaar verminderd vergeleken met vorige jaren ?

**Vraag nr. 416 (zitting 1989-1990)
van 12 oktober 1990
van de heer J. CUYVERS**

Pluimveeslachthuis Temse — Watervervuiling

Graag wou ik de aandacht van de geachte Minister

vestigen op een probleem rond het pluimveeslachthuis Van Hoey in de Haagdam te Temse. Ik vermoed dat dagelijks honderden liters slachtafval en bloed het bedrijf verlaten via een beek die uitmondt in de Barbekebeek en aldus in de Schelde verdwijnt.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen of dit bedrijf een lozingsvergunning bezit en zo ja, of hetgeen er momenteel gebeurt in overeenstemming is met deze vergunning. Deze toestand is mijns inziens ontoelaatbaar.

**Vraag nr. 417 (zitting 1989-1990)
van 12 oktober 1990
van de heer J. CUYVERS**

Zware industrie in Gentse kanaalzone — Beperking van SO₂-uitstoot

Uit het MINA-plan 2000 verneem ik op pagina 16 dat tegenover het referentiejaar 1980 de SO₂-emissie afkomstig van de ijzer-, staal-, non-ferro-industrie en de cokesfabrieken in Vlaanderen in 1987 is gestegen met 2 ten honderd. Op pagina 25 lees ik : „De Gentse agglomeratie en vooral de woongebieden Wondelgem en Evergem blijven uitgesproken probleemgebieden op het vlak van de SO₂-concentraties in de lucht”. Daartegenover staat dat de uitstoot van andere industriële bedrijfstakken een aanzienlijke daling vertoond voor 1987 in vergelijking met 1980.

Anderzijds stelt de geachte Minister in het MINA-plan 1990-1995 op pagina „Conform de vooropgestelde doelstellingen zullen de emissienormen en desgeveleerd ook de maximaal toegelaten hoeveelheden vuilvrachten die per jaar in de lucht mogen worden geloosd derwijze worden vastgesteld dat : de industriële zwaveldioxyde-uitstoot ten opzichte van het referentiejaar 1980 vermindert met 30 ten honderd tegen 1993 en met 84 ten honderd tegen 2000 als richtwaarde. Uit de benadering dat alle bedrijfssectoren gelijkwaardige inspanningen dienen te leveren, zal de SO₂-emissie bijgevolg van de ijzer-, staal-, non-ferro-industrie onder meer in de Gentse Kanaalzone drastisch moeten dalen.”

Graag verneem ik van de geachte Minister het antwoord op volgende vragen.

1. Wat is het aandeel van de bedrijvensector van de Gentse Kanaalzone in de SO₂-uitstoot ?
2. Hoe is de emissie van SO₂ van de ijzer-, staal-, non-ferro-industrie en de cokesfabrieken van de Gentse Kanaalzone voor de jaren 1988 en 1989 geëvalueerd vergeleken met het referentiejaar 1980 ?
3. Zijn er voor de Gentse Kanaalzone voor boven vermelde bedrijven al verstrengde emissienormen en een afnemende maximaal toegelaten vuilvrachten die jaarlijks mogen worden geloosd vastgesteld, zodat ook deze bedrijvensector minimaal de vooropgestelde reducties van — 30 procent tegen 1993 en — 80 procent tegen 2000 van SO₂-uitstoot zal kunnen realiseren ?
4. Welke aanpassingen zullen de bedrijven gelegen in de Gentse Kanaalzone doorvoeren om die vooropgezette normen te bereiken ?

5. Tegen welke datum moeten die bedrijven die aanpassingen doorvoeren ?
6. Welke sancties neemt de geachte Minister indien die bedrijven er niet in slagen te voldoen aan de nieuwe emissienormen voor SO₂ ?

P. DEWAEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

**Vraag nr. 110 (zitting 1989-1990)
van 1 oktober 1990
van de heer L. VANHORENBEEK**

Literaire verenigingen en centra — Subsidies

Elk jaar komen verschillende literaire verenigingen en centra in aanmerking voor een subsidiëring door de Vlaamse Gemeenschap. De verenigingen die worden gesubsidieerd zijn verplicht om hun rekeningen na te laten kijken door een beëdigd accountantskantoor en deze moeten tevens worden goedgekeurd door de Inspectie van Financiën van de Vlaamse Gemeenschap.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Kan ik een volledige lijst van subsidie- en werkingskosten voor literaire verenigingen en centra, toegekend in 1989 en 1990 krijgen ?
2. Hoeveel personen zijn er in deze centra tewerkgesteld ? Hoeveel nationale activiteiten hebben zij in 1989 en 1990 beled en hoeveel publicaties hebben zij in 1989 en 1990 uitgegeven ?
3. Welke waren hun resultatencijfers in 1989 en werden deze nagekeken door een beëdigd accountantskantoor en goedgekeurd door de Inspectie van Financiën van de Vlaamse gemeenschap ?

**Vraag nr. 111 (zitting 1989-1990)
van 3 oktober 1990
van de heer W. KUIJPERS**

Vlaamse Wereldomroep — Golfgroetenprogramma

De Vlaamse Wereldomroep (BRT) programmeert vanaf 15 september 1990 een Zaterdag-Golfgroetenprogramma tussen 17 en 18 uur voor al de bemanningsleden van de Zinnia, de Myosotis en de Iris.

In de persmededeling hierover lezen we dat er gezien de beperkte zendtijd en het aantal bemanningsleden (ongeveer 200), een wachttijd is. Anderzijds moeten ook de Franstaligen via dit overigens lofwaardig initiatief hun groeten, verzoeken en mededelingen overmaken. Dit niettegenstaande de RTBF een eigen Radio International als wereldomroep ter beschikking heeft en de Vlaamse Wereldomroep, naast de Nederlandse-, Duitse-, Engelse- en Spaanse redactiegroepen, ook een Franse afdeling bezit.

Onze gemeenschapszenders beschikken over een programma-autonomie maar ik meen dat de belangen van

de Vlaamse bemanningsleden hier voorrang hebben en aldus wil ik de beleidsaandacht van de geachte Minister vragen. Het inroepen van militair-organisatorische- of dienstredenen lijkt nu al evenzeer weinig ter zake doend, vermits de gewenste infrastructuur en redactie bestaat.

Wat onderneemt de geachte Minister opdat ieder bemanningslid en zijn familie over voldoende communicatietijd kan beschikken ?

**Vraag nr. 113 (zitting 1989-1990)
van 8 oktober 1990
van de heer L. PEETERS**

BLOSO-Centrum Menaggio — Exploitatiemodaliteiten

In de Italiaanse stad Menaggio, gelegen op de samenvloeiing van de drie armen van het Como-meer en gebouwd op een vooruitstekende landtong in het meer, ligt een BLOSO-steiger en een verblijfsgebouw in Noorditaliaanse stijl.

A. Kan de geachte Minister mij de hiernavolgende gegevens verstrekken betreffende het BLOSO-centrum Menaggio :

1. voor de periodes van 1 januari 1989 tot en met 31 december 1989 en van 1 januari 1990 tot en met 31 augustus 1990, de bezettingsgraad per maand in functie van het aantal deelnemende Vlamingen aan :
 - a. specifieke BLOSO-organisaties ;
 - b. activiteiten van andere organisaties en welke ;
2. voor de periodes van 1 januari 1989 tot en met 31 december 1989 en van 1 januari 1990 tot en met 31 augustus 1990, de geldende tarieven voor :
 - a. specifieke BLOSO-organisaties ;
 - b. andere organisaties ;
3. de totale inkomsten voor het jaar 1989 (meer bepaald van 1 januari 1989 tot en met 31 december 1989) ?
4. artikelsgewijze, de uitgaven via het Nationaal Sportfonds en de gewone begroting, voor het jaar 1989 (meer bepaald van 1 januari 1989 tot en met 31 december 1989 voor :
 - voeding en drank ;
 - elektriciteitsverbruik ;
 - gas- en/of olieverbruik ;
 - waterverbruik ;
 - huur van het centrum ;
 - onderhoud en herstellingen ;
 - andere, te specifïëren uitgaven zoals bijvoorbeeld huur boten, aankoop materiaal enzovoort.
5. Voor de periodes van 1 januari 1989 tot en met 31 december 1989 en van 1 januari 1990 tot en met 31 augustus 1990, de personeelsbezetting van het centrum, betaald via het Nationaal Sportfonds of via de Centrale Dienst der Vaste

Uitgaven van het Ministerie van Financiën met vermelding van de naam, de graad, het statuut, de functie, de tewerkstellingsperiode en de wijze van tewerkstelling (deeltijds of voltijds), alsmede de totale kostprijs.

- B. 1. Van wie en tegen welke maandelijks huurprijs huurt BLOSO momenteel het centrum ?
2. Sinds wanneer huurt BLOSO het centrum van deze verhuurder ?
3. Hoeveel is het verschil in huurprijs tussen de huidige verhuurder en de eventuele vroegere verhuurder ?
4. Wanneer, door wie en voor welke periode werd het huidig geldend huurcontract afgesloten ?
5. Werd het huurcontract voorgelegd voor goedkeuring aan de Inspecteur van Financiën ?

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

**Vraag nr. 254 (zitting 1989-1990)
van 10 oktober 1990
van de heer A. LARIDON**

Cursus godsdienst/niet-confessionele zedenleer — Vrijstelling

De omzendbrief van 25 juli 1990 met betrekking tot de keuzeverplichting godsdienst of niet-confessionele zedenleer geeft aan bepaalde ouders de gelegenheid om een aanvraag tot vrijstelling van de cursussen godsdienst/zedenleer in te dienen.

Er wordt in deze circulaire uitdrukkelijk bepaald dat in afwachting van een eventuele vrijstelling van de keuze een levensbeschouwelijke cursus wordt gevolgd.

Bepaalde ouders, die een vrijstelling hebben aangevraagd, weigerden een keuze te maken en hebben op het keuzeformulier de zes rechthoeken doorstreept.

1. Op welke wijze moet een inrichtingshoofd van een officiële school hierop reageren ?
2. Wat moet er concreet gebeuren met deze leerlingen, tijdens de lessen godsdienst/zedenleer ?
3. Kan men deze leerlingen zowel voor de eventuele vrijstelling, als daarna, als regelmatige leerlingen van de school beschouwen ?

**Vraag nr. 255 (zitting 1989-1990)
van 10 oktober 1990
van de heer A. LARIDON**

Kantonnaal examen — Vrijstelling voor godsdienst/niet-confessionele zedenleer

In een groot aantal scholen van het gesubsidieerd lager onderwijs wordt er voor het beëindigen van het zesde leerjaar een kantonnaal examen ingericht. Het examen

over de lessen godsdienst/zedenleer is een verplicht onderdeel.

De geachte Minister heeft voor deze levensbeschouwelijke cursussen een aantal vrijstellingen toegestaan.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of de leerlingen, die zijn vrijgesteld van de lessen godsdienst/zedenleer het attest lager onderwijs kunnen behalen, op basis van het kantonaal examen ?

Het gebeurt ook dat bepaalde ouders kiezen voor een levensbeschouwing en dat er gedurende gans het schooljaar geen leermeester wordt aangesteld, zodat deze lessen nooit worden gegeven.

Op welke wijze kunnen dergelijke leerlingen via het kantonnaal examen het attest lager onderwijs bekomen ?

**Vraag nr. 264 (zitting 1989-1990)
van 4 oktober 1990
van de heer G. ANNEMANS**

Proefschriften — Engelse taal in Vlaanderen

Hoeveel van de Vlaamse officiële universitaire proefschriften werden er in de loop van 1989-1990 in de Engelse taal opgesteld ?

**Vraag nr. 268 (zitting 1989-1990)
van 9 oktober 1990
van de heer H. SUYKERBUYK**

Opleiding vrachtwagenchauffeur — Verbreden tot studierichting goederenbehandeling

De geachte Minister heeft beslist om een opleiding voor vrachtwagenchauffeur in te richten in het dagonderwijs. Dit beantwoordt zonder meer aan een behoefte.

Toch zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

1. Is bij het voorafgaandelijk onderzoek — waar de Benelux-Middenraad voor Informatie en Studiewerk had kunnen zorgen — nagegaan of dit experiment moest worden beperkt tot het beroep van vrachtwagenchauffeur en werd daarentegen niet gedacht de opleiding te verbreden tot de goederenbehandeling, gelet op de ruimere interesse en behoeften tot opleiding ?
2. De geachte Minister is ongetwijfeld bekend met pogingen van gemeentelijke zijde (de stad Hoogstraten) en de werkzaamheden van de Benelux-Middenraad om in het grensgebied zelf tot een dergelijke opleiding te komen.
3. De genomen maatregel, waarbij te Antwerpen en Zeebrugge een studierichting vrachtwagenchauffeur wordt ingevoerd, kan op dubbel gebruik uitlopen met de plannen, die gezamenlijk in het grensgebied in uitvoering zijn.

Zal de geachte Minister er voor zorgen dat de door Nederland en Vlaanderen gezamenlijke op te zetten studierichting voor goederenbehandeling tot resultaat zal leiden ?

Kan de geachte Minister toezeggen dit op korte termijn met zijn Nederlandse collega van Onderwijs te bespreken ?

**Vraag nr. 269 (zitting 1989-1990)
van 10 oktober 1990
van de heer A. LARIDON**

ARGO-schoolraden — Aansprakelijkheid leden lokale schoolraden en lokale raden van bestuur

Op 1 april 1991 moeten de lokale schoolraden en de lokale raden van bestuur van start gaan in het gemeenschapsonderwijs.

Zou ik van de geachte Minister mogen vernemen :

1. welke de burgerlijke verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid is van de leden van deze raden en in het bijzonder van een afgevaardigd-bestuurder ;
2. welke de juridische verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid is van de leden van deze raden en in het bijzonder van een afgevaardigd-bestuurder ;
3. welke kunnen de consequenties zijn voor deze personen en dit zowel op burgerlijk, juridisch als financieel vlak ?

**Vraag nr. 270 (zitting 1989-1990)
van 10 oktober 1990
van de heer A. LARIDON**

Diploma taakleeraar — Materiële waarde

Voor het diploma van remedial teacher of taakleeraar, uitgereikt door Instituten voor Hogere Opvoedkundige Studies, bestaat geen enkele materiële vergoeding. Destijds — vóór de invoering van het zogenaamde lestijdenpakket — kon een taakleeraar met diploma van taakleeraar of van hogere opvoedkundige studies prioriteit laten gelden, indien er twee of meer kandidaten waren voor het ambt van taakleeraar. Met de invoering van het zogenaamd lestijdenpakket en de denataliteit werd het ambt van taakleeraar in veel basisscholen van de kaart geveegd. Het na twee jaar bijscholing verkregen diploma van taakleeraar is een pedagogisch diploma zonder enige waarde voor de betrokkenen, dit in tegenstelling tot het getuigschrift en diploma van het Hoger Opvoedkundig Instituut. Kinderen met lichte leerproblemen of -stoornissen blijven verstoken van hulp van onderwijzers die een specifieke opleiding volgden.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen hoe hij deze anomalieën verhelpt ?

**Vraag nr. 271 (zitting 1989-1990)
van 10 oktober 1990
van de heer F. VERMEIREN**

Tekort aan technici A 2 — Onderwijsaanbod aanpassen

Volgens de studiedienst van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling (VDAB) blijkt uit een analyse dat er op de arbeidsmarkt een tekort is aan technici A 2, zoals elektriciens, metaalarbeiders enzovoort.

Graag vernam ik van de geachte Minister of hij maatregelen neemt om het onderwijsaanbod op deze tekorten te doen inspelen.

**Vraag nr. 272 (zitting 1989-1990)
van 10 oktober 1990
van de heer F. VERMEIREN**

Onderwijs voor sociale promotie — Inschrijvingsgelden

Het sterk opvoeren van de inschrijvingsgelden voor het onderwijs voor sociale promotie (OSP) zorgt voor een flinke achteruitgang van het leerlingenaantal.

Daarenboven worden enkele belangrijke verschillen vastgesteld tussen het Nederlandstalig en het Franstalig onderwijs.

Indien in het Franstalig regime per lesuur 20 frank wordt gevraagd, het dubbele van het Nederlandstalig stelsel dan wordt deze ogenschijnlijke voordelige maatregel volledig omgebogen door het feit dat het Franstalig regime een maximum van 3.000 frank bepaalt. In de praktijk zijn dus alle Nederlandstalige technische leergangen duurder dan de Franstalige, daar waar de omvangrijke lessenpakketten leiden naar belangrijker diploma's.

In het Franstalig regime moeten dienstplichtigen niet betalen en vergoede werklozen moeten slechts voor enkele cursussen betalen. In het Nederlands stelsel daarentegen moeten deze dienstplichtigen en vergoede werklozen betalen voor alle taalcursussen en voor heel wat andere.

Deze toestanden zijn vooral nadelig voor de Vlaamse scholen in het Brusselse waar, ingevolge de vrijheid van taalkeuze van het gezinshoofd, de Franstalige scholen meer inschrijvingen boeken alleen al omdat zij goedkoper zijn.

Welke maatregelen neemt de geachte Minister om de lat gelijk te leggen ?

**Vraag nr. 275 (zitting 1989-1990)
van 11 oktober 1990
van de heer P. VANGANSBEKE**

Erasmus-programma — Informatie

In het kader van het Europees Erasmus-programma studeren buitenlandse studenten onder andere aan Vlaamse inrichtingen.

Kan de geachte Minister een overzicht geven van :

1. het aantal buitenlandse Erasmus-studenten in Vlaanderen, opgesplitst per land van herkomst ;
2. de verdeling over de Vlaamse universiteiten van deze studenten ;
3. de taal waarin deze studenten de cursussen volgen ?

**Vraag nr. 278 (zitting 1989-1990)
van 11 oktober 1990
van de heer J. VALKENIERS**

Nederlandstalig onderwijs in de Brusselse regio — Redenen van keuze

Al mogen we ons verheugen over de groei van het

Nederlandstalig onderwijs in de Brusselse regio, dat zelfs meer en meer kinderen van binnen de eigen grenzen aantrekt, toch rijst er bij velen ongerustheid nopens het ongeschonden Vlaams karakter van onze scholen. Veel ouders sturen hun kinderen naar Vlaamse scholen om bijkomstige redenen.

Heeft de geachte Minister gegevens over het aantal kinderen dat naar Vlaamse scholen in Brussel komt om bijkomende redenen, die met andere woorden het Vlaams-zijn van de school er **bijnemen** ?

Hoe zal de geachte Minister het Vlaams karakter van onze scholen in de Brusselse regio beveiligen ?

Mag ik vernemen van de geachte Minister of er ouders of kinderen zijn die „rechten” opeisen die strijdig zijn met het Vlaams karakter van onze scholen ?

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN EN VERKEER

**Vraag nr. 274 (zitting 1989-1990)
van 4 oktober 1990
van de heer G. CARDOEN**

R 54 te Halle — Verkeersveiligheid

Op het grondgebied van de stad Halle R 54 — Ninoofsesteenweg stijgt het aantal verkeersongevallen met de dag.

Het zware vrachtverkeer neemt aanzienlijk toe en de omwonenden zijn terecht alles behalve gelukkig met deze evolutie. Dit traject is niet opgewassen om deze verkeersoverlast te dragen.

Ook lijkt het mij aangewezen een snelheidsbeperking over de ganse lengte in te voeren.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of hij zich bewust is van deze toestand en welke maatregelen hij neemt om de verkeersveiligheid in deze woonomgeving te verbeteren ?

**Vraag nr. 275 (zitting 1989-1990)
van 4 oktober 1990
van de heer R. VAN HOOLAND**

Haven van Gent — Infrastructuurwerken

Zou ik van de geachte Minister mogen vernemen :

1. welke secundaire haven- en andere infrastructuurwerken nog mogelijk en nodig zijn om de haven van Gent, zoals ze nu bestaat, optimaal uit te rusten, bijvoorbeeld kaaimuren, wegenis, spoorlijnen ;
2. bestaat daarvoor een programma en in bevestigend geval welk (zowel naar werken als naar financiering) ?

**Vraag nr. 277 (zitting 1989-1990)
van 9 oktober 1990
van de heer J. LOONES**

Nieuwpoort — Vernieuwing Albert 1-laan

Graag had ik van de geachte Minister vernomen welke vernieuwingen er door het kabinet van Openbare Werken en Verkeer worden genomen in verband met de Albert 1-laan, N 34, te Nieuwpoort-aan-Zee.

Wanneer zullen de werken aanvatten ?

In welke fasen worden ze uitgevoerd ?

Wat zal gebeuren met de nutsvoorzieningen zoals water, gas, elektriciteit enzoverder ?

**Vraag nr. 279 (zitting 1989-1990)
van 10 oktober 1990
van de heer J. DE ROO**

N 251 Aardenburg-Maldegem — Verkeersintensiteit

In verband met de verkeerssituatie nabij de gemeente Maldegem zouden wij van de geachte Minister graag een antwoord op volgende vragen bekomen. Het betreft meer bepaald de weg Aardenburg-Maldegem die aansluit op de expresweg Antwerpen-Kust.

1. Van wanneer dateert de laatste telling van het aantal voertuigen op deze weg ?
2. Welk is de totale verkeersintensiteit per werkdag op deze weg ?
3. Welk is de totale verkeersintensiteit per werkdag op deze weg van het verkeer komende uit de richting Nederland ?
4. Welk is het aantal vrachtwagens per werkdag op deze weg komende uit de richting Nederland ?
5. Welk is de totale verkeersintensiteit per werkdag op deze weg komende uit de richting Maldegem ?
6. Welk is het aantal vrachtwagens per werkdag op deze weg komende uit de richting Maldegem ?

**Vraag nr. 280 (zitting 1989-1990)
van 12 oktober 1990
van de heer W. DE VliegHERE**

Steenweg op Waterloo te Brussel — Gewestoverschrijdende aanpak

De Steenweg op Waterloo is een van de drukste en gevaarlijkste wegen ten zuiden van Brussel met abnormaal veel ongevallen. De onlangs doorgevoerde regionalisering lijkt evenwel de aanpak van de problemen in de weg te staan. De weg loopt immers doorheen de drie Gewesten, waarvan een kort stuk op Vlaams grondgebied in Sint-Genesius-Rode, wat gecoördineerde oplossingen bemoeilijkt. Zowel de bewoners als het bestuur van de betrokken gemeente beklagen zich erover, zelfs met betogingen, dat ze geen gehoor krijgen bij de Vlaamse Executieve om met een aantal eenvoudige ingrepen de situatie sterk te verbeteren.

Kan de geachte Minister meedelen :

1. of maatregelen worden genomen om deze situatie voorlopig te verhelpen ;
2. binnen welke periode deze maatregelen zullen worden uitgevoerd ;
3. of er contacten zijn gelegd met de Brusselse en Waalse Executieve teneinde het beleid op elkaar af te stemmen of ten minste te verhinderen dat in elk Gewest niet-coherente of zelfs tegenstrijdige beslissingen worden genomen ?

**Vraag nr. 281 (zitting 1989-1990)
van 12 oktober 1990
van de heer L. PEETERS**

Vliegveld Grimbergen — Ongevallen

In de omgeving van het vliegveld te Grimbergen zijn er op korte tijd twee ongevallen gebeurd, waarvan zelfs één met dodelijke afloop. Daar kan men stellen dat niet alleen de veiligheid van piloten belangrijk is, maar ook die van de omwonende burgers, had ik graag van de geachte Minister enige verduidelijking gekregen in verband met de luchtvaartreglementering.

1. Hoe vaak dienen toestellen van het type sportvliegtuig te worden gecontroleerd ?
2. Wie staat in voor deze controle ?
3. Wat staat er in de wetgeving vermeld over de minimum leeftijd voor het navigeren van een vliegtuig en welke instantie houdt toezicht op de naleving van de reglementering ?

**Vraag nr. 282 (zitting 1989-1990)
van 12 oktober 1990
van de heer J. ANSOMS**

Realisatie indicatief meerjarenprogramma Verkeers- en Vervoerplan Vlaanderen — Gespecificeerde berekening

De (supplementaire) onkosten voor de realisatie van het indicatief meerjarenprogramma uit het Verkeers- en Vervoerplan Vlaanderen worden geraamd op ongeveer 3 miljard frank per jaar.

Graag kreeg ik van de geachte Minister een meer gespecificeerde berekening van dit indicatief meerjarenprogramma, project per project.

**Vraag nr. 283 (zitting 1989-1990)
van 12 oktober 1990
van de heer J. ANSOMS**

Grote Ring rond Antwerpen — Studie

Het Verkeers- en Vervoerplan Vlaanderen vermeldt met betrekking tot de voltooiing van het hoofdwegenet nergens de aanleg van de Grote Ring rond Antwerpen. Vanuit een geïntegreerde visie op de mobiliteit gaan wij akkoord met de (impliciete) stellingname van de geachte Minister.

Graag vernam ik van de geachte Minister het volgende.

1. Is het departement Openbare Werken op een of andere wijze bezig met een planning of studie van dit project ?
2. Is misschien op vraag van de Minister of van zijn administratie één of ander studiebureau, werkgroep of andere instantie met het project bezig en zo ja, in welk opzicht ?
3. Is het dossier misschien definitief geklasseerd ?
4. Zo het antwoord op vraag 1 en/of 2 positief is, vernam ik graag waarom genoemde werkzaamheden nog aan de gang zijn.
5. Vindt de geachte Minister het zelf in onderhavig geval niet beter zijn administratie expliciet de opdracht te geven elke werkzaamheid in verband met genoemd project te staken, teneinde een sluipende besluitvorming te voorkomen ?

**Vraag nr. 284 (zitting 1989-1990)
van 12 oktober 1990
van de heer J. ANSOMS**

Vierde vaste Schelde-oeververbinding — Werkgroep

Naar verluidt zou de geachte Minister een werkgroep hebben geïnstalleerd voor de studie van een vierde vaste Schelde-oeververbinding.

Graag vernam ik van de geachte Minister :

1. wie er lid is van deze werkgroep ;
2. vanuit welke dienst of inhoudelijke achtergrond deze leden zijn aangezocht om deel uit te maken van de werkgroep ;
3. wat er in deze werkgroep wordt bestudeerd.

Komen de ruimtelijke- en mobiliteitseffecten van deze vierde vaste Schelde-oeververbinding ook mede aan bod ? Zijn de maatschappijen voor openbaar vervoer (NMBS, WM) ook bij de studieopdracht betrokken en zo neen, waarom niet ? Komen eventuele mogelijkheden voor het openbaar vervoer in deze werkgroep ook aan bod en zo neen, waarom niet ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting				
79	09.10.1990	J. Valkeniers	<i>Taalfaciliteiten — Plichten Vlaamse Gewest</i>	53
1	18.10.1990	W. Kuijpers	<i>Administratie voor Financiën en Begroting — Hogere ambtswaardering</i>	55
2	X10.1990	W. Kuijpers	<i>Lombardije en Zuidelijke Nederlanden — Interregionale samenwerking</i>	56
N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie				
68	10.10.1990.	G. Annemans	<i>Fonds voor de Buitenlandse Handel — Prospectie Zuidafrikaanse markt</i>	56
69	11.10.1990	J. Loones	<i>Impulsgebied Oostende — Betekenis, begrenzing en genomen beslissingen</i>	56
L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting				
239	02.10.1990	L. Peeters	<i>Stedebouwkundige attesten — Modaliteiten</i>	71
244	03.10.1990	W. Kuijpers	<i>MER — Ontwikkelingsplan</i>	57
245	05.10.1990	H. Suykerbuyk	<i>Herwaarderingsgebieden — Prioriteiten</i>	58
247	10.10.1990	P. Dumez	<i>Parkeerruimten bij verbouwingen — Interpretatie</i>	59
248	11.10.1990	H. De Loor	<i>Streekcommissie ruimtelijke ordening Oost-Vlaanderen — Vervanging leden</i>	59
249	12.10.1990	H. Candries	<i>Nieuwe industriezones te Mechelen — Opportuniteit</i>	59
1	16.10.1990	R. Van Hooland	<i>Momumenten en landschappen — Arrondissement Gent-Eeklo</i>	60
J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin				
79	○ 08.10.1990	M. Vogels	<i>Welzijnszorginstellingen Vlaanderen — Profiel</i>	80
T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting				
131	21.12.1989	G. Janzegers	<i>Fytofarmaceutische producten te Bost — Opslag en vergunning</i>	72
383	17.09.1990	J. Cuyvers	<i>Donkmeer te Berlare — Beschermd landschap</i>	72
385	17.09.1990	J. Sleenckx	<i>Den Mockenberg te Tervuren — Moeilijkheden</i>	73

395		27.09.1990	E. Van Vaerenbergh	<i>Gemeentelijk MINA-beleid — Profiel</i>	73
399	0	02.10.1990	J. Cuyvers	<i>Benelux-boten te Gent — Storend lawaai</i>	81
400	0	02.10.1990	J. Cuyvers	<i>Meetgegevens SO₂, NOX en OZON — Openbaarheid</i>	81
401	0	02.10.1990	J. Valkeniers	<i>Vergunning NV Car Design — Bezwaren en controle</i>	81
402	0	02.10.1990	J. Valkeniers	<i>Firma Bistrial Belgium — Overbrenging naar industriezone</i>	82
403		02.10.1990	J. Cuyvers	<i>Nieuwdonk te Berlare — Bestemming natuurbouw</i>	60
404		02.10.1990	J. Cuyvers	<i>Nieuwdonk te Berlare — Parkeerzone</i>	61
405		02.10.1990	J. Cuyvers	<i>Natuurreservaat Nieuwdonk — Gebruik van herbiciden</i>	61
406	0	03.10.1990	W. Kuijpers	<i>Walenbos te Houwaart — Verblijfplaatsen</i>	82
407		03.10.1990	W. Kuijpers	<i>Waterlopen — Oeverbeheer</i>	61
408		03.10.1990	W. Kuijpers	<i>Bosdecreet — Uitvoeringsmaatregelen</i>	62
409		03.10.1990	W. Kuijpers	<i>Natuurbehoud — Betrokkenheid landbouwers</i>	62
410	0	03.10.1990	W. Kuijpers	<i>Afvalwater Tessenderlo — Afvoer naar de Demer</i>	82
411	0	04.10.1990	J. Gabriëls	<i>CITES-specimen — Uitreiken van vergunningen</i>	82
412	0	10.10.1990	J. Van Eetvelt	<i>De Vliet — Verbetering waterkwaliteit</i>	82
413	0	10.10.1990	0. Lefeber	<i>Geluidshinder — Militaire vliegtuigen</i>	83
414	0	12.10.1990	J. Cuyvers	<i>Verhoogde ozonconcentratie — Maatregelen</i>	83
415	0	12.10.1990	J. Cuyvers	<i>Ghent Coal Terminal — Stofhinder</i>	83
416	0	12.10.1990	J. Cuyvers	<i>Pluim veeslach thuis Temse — Watervervuiling</i>	83
417	0	12.10.1990	J. Cuyvers	<i>Zware industrie in Gentse kanaalzone — Beperking van SO₂-uitstoot</i>	84

P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur

110	0	01.10.1990	L. Vanhorenbeek	<i>Literaire verenigingen en centra — Subsidies</i>	84
111	0	03.10.1990	W. Kuijpers	<i>Vlaamse Wereldomroep — Golfgroetenprogramma</i>	84
113	0	08.10.1990	L. Peeters	<i>BLOSO-Centrum Menaggio — Exploitatiemodaliteiten</i>	85
2		19.10.1990	E. Van Rompuy	<i>Trefcentrum De Markten te Brussel — Overdracht naar Vlaamse Gemeenschapscommissie</i>	63
7		22.10.1990	F. Brepoels	<i>VTM — Toelating op de kabel te Voeren</i>	63

H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden

54		03.10.1990	W. Kuijpers	<i>Sint-Pietershospitaal te Leuven — Bestemming</i>	63
55		08.10.1990	M. Vogels	<i>GG Z- Vlaanderen — Profiel</i>	64

D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs

247		24.09.1990	F. Dewinter	<i>Schoolagenda uitgegeven door EG — Verspreiding in Vlaanderen</i>	74
-----	--	------------	--------------------	---	----

252		26.09.1990	A. Laridon	<i>Tijdelijke leerkrachten — Uitbetaling wedde</i>	74
253		10.10.1990	A. Laridon	<i>Godsdienstniet-confessionele zedenleer — Vrijstelling</i>	65
254	0	10.10.1990	A. Laridon	<i>Cursus godsdienstniet-confessionele zedenleer — Vrijstelling</i>	85
255	0	10.10.1990	A. Laridon	<i>Kantonnaal examen — Vrijstelling voor godsdienstniet-confessionele zedenleer</i>	85
256		28.09.1990	A. Laridon	<i>Leerlingenvervoer gemeenschapsonderwijs — Discriminatie</i>	75
258		28.09.1990	R. Van Hooland	<i>Ministerie van Onderwijs — Informaticabeleid</i>	75
259		28.09.1990	R. Deswaene	<i>Keuzeverplichting godsdienstzedenleer — Omzendbrief van de Minister</i>	76
260		28.09.1990	R. Deswaene	<i>Terbeschikkingstelling — Afstand van wachtgeld</i>	77
261		01.10.1990	F. Brepoels	<i>BLO-scholen — Taakomschrijving paramedisch personeel</i>	65
263		04.10.1990	A. Laridon	<i>Diverse onderwijsnetten — Fluctuatie leerlingenaantal</i>	66
264	0	04.10.1990	G. Annemans	<i>Proefschriften — Engelse taal in Vlaanderen</i>	86
266		05.10.1990	R. Van Steenkiste	<i>Leerlingenvervoer — Kostprijs</i>	66
267		08.10.1990	M. Vogels	<i>Atheneum Oudergem — Bestemming</i>	67
268	○	09.10.1990	H. Suykerbuyk	<i>Opleiding vrachtwagenchauffeur — Verbreden tot studierichting goederenbehandeling</i>	86 86
269	○	10.10.1990	A. Laridon	<i>ARGO-schoolraden — Aansprakelijkheid leden lokale schoolraden en lokale raden van bestuur</i>	86
270	○	10.10.1990	A. Laridon	<i>Diploma taakleeraar — Materiële waarde</i>	86
271	○	10.10.1990	F. Vermeiren	<i>Tekort aan technici A 2 — Onderwijsaanbod aanpassen</i>	86
272	○	10.10.1990	F. Vermeiren	<i>Onderwijs voor sociale promotie — Inschrijvingsgelden</i>	87
273		10.10.1990	J. Caudron	<i>Werkkledij leraren lager onderwijs — Werkingskosten</i>	67
275	○	11.10.1990	P. Vangansbeke	<i>Erasmus-programma — Informatie</i>	87
276		11.10.1990	P. Vangansbeke	<i>Financiering — Interpretatie omzendbrief HO/Z 198</i>	67
277		11.10.1990	P. Vangansbeke	<i>Studiebegeleidingseenheden — Interpretatie omzendbrief HO/Z 201</i>	68
278	0	11.10.1990	J. Valkeniers	<i>Nederlandstalig onderwijs in de Brusselse regio — Redenen van keuze</i>	87
1		17.10.1990	F. Vermeiren	<i>Inschrijvingsgeld OSP — Terugslag op studentenpopulatie</i>	68
3		17.10.1990	F. Vermeiren	<i>Secundair onderwijs — Evaluatiemethoden</i>	68
7		19.10.1990	F. Vermeiren	<i>Gezondheidstoezicht en sociale voordelen — Interpretatie</i>	68
8		19.10.1990	L. Vanhorenbeek	<i>Statuut academisch personeel KUL — Afwijkingen</i>	69

L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt

121		02.10.1990	L. Peeters	<i>Openbare onderzoeken — Modaliteiten</i>	69
122		03.10.1990	R. Van Hooland	<i>Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Sociale dienst</i>	70
123		08.10.1990	J. Valkeniers	<i>Gemeentelijke parkeermeters — Overtreding taalwetgeving in bestuurszaken</i>	70

J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer

160	03.04.1990	H. Van Dienderen	<i>Publiciteitspanelen langs de weg — Resultaten van het overleg</i>	77
237	30.08.1990	G. Cardoen	<i>Toeristische attracties in Vlaams Brabant — Wegwijzers</i>	78
238	03.09.1990	C. Lisabeth	<i>Rijksweg Gent-Oudenaarde — Kruispunt Pontweg-Gaverestraat in Nazareth</i>	78
251	17.09.1990	M. Desutter	<i>Weg Komen-Geluwe — Aftakking naar industriezone van Menen</i>	78
254	17.09.1990	J. Valkeniers	<i>NMVB — Overtreding taalwetgeving</i>	78
265	21.09.1990	J. Cuyvers	<i>Leefmilieu — Invoering van een bypass-micro-oliefilter</i>	79
269	25.09.1990	J. Cuyvers	<i>Gebruik geluidsarm beton — Aanbesteding nieuwe wegen</i>	79
271	25.09.1990	E. Van Vaerenbergh	<i>Overdracht overheidsinstellingen — Rijksinstituut voor Grondmechanica</i>	80
273	02.10.1990	G. Cardoen	<i>Dorpsplein Denderwindeke — Verkeersgevaarlijke situatie</i>	80
274	○ 04.10.1990	G. Cardoen	<i>R 54 te Halle — Verkeersveiligheid</i>	87
275	○ 04.10.1990	R. Van Hooland	<i>Haven van Gent — Infrastructuurwerken</i>	87
276	09.10.1990	M. Didden	<i>Noord-Zuidverbinding Hasselt en Eindhoven — Uitvoering en kostprijs</i>	71
277	○ 09.10.1990	J. Loones	<i>Nieuwpoort — Vernieuwing Albert 1-laan</i>	88
279	○ 10.10.1990	J. De Roo	<i>N 251 Aardenburg-Maldegem — Verkeersintensiteit</i>	88
280	○ 12.10.1990	W. De Vlieghe	<i>Steenweg op Waterloo te Brussel — Gewestoverschrijdende aanpak</i>	88
281	○ 12.10.1990	L. Peeters	<i>Vliegveld Grimbergen — Ongevallen</i>	88
282	○ 12.10.1990	J. Ansoms	<i>Realisatie indicatief meerjarenprogramma Verkeers- en Vervoerplan Vlaanderen — Gespecificeerde berekening</i>	88 88
283	○ 12.10.1990	J. Ansoms	<i>Grote Ring rond Antwerpen — Studie</i>	88
284	○ 12.10.1990	J. Ansoms	<i>Vierde vaste Schelde-oeververbinding — Werkgroep</i>	89